

Український ФУТБОЛ

Ціна вільна

видання газети

Виходить тричі на тиждень (вівторок, четвер, субота)

Ало,
Бремен!

Юрій МАКСИМОВ:

“ПІСЛЯ ВІДСТАВКИ ТРЕНЕРА СИТУАЦІЯ У “ВЕРДЕРІ” НОРМАЛІЗУВАЛАСЬ”

Звичайно ж, уболівальникам цікаво знати, як українці почуваються за межами Батьківщини. Наш кореспондент додзвонився до Юрія Максимова, котрий захищає кольори бременського “Вердера” і відзначився в останньому турі у виїзному матчі з “Мюнхеном-1860”.

- Юрію, останнім часом “Вердер” не досить вдало грає. Чи змінилася ситуація після відставки тренера команди?
- Звичайно. Обстановка в колективі нормалізувалася. Команда почувається впевненіше.
- А хто нині готує команду?
- Після відставки Магата з нами працює один з тренерів клубу. Така ситуація триватиме до кінця сезону, а вже потім буде призначено нового наставника.
- “Вердер” нині перебуває в небезпечній зоні. Перемога в останньому турі вселяє надію, що команда залишається в елітному дивізіоні.
- Ми також на це сподіваємося й зробимо все від нас залежне. Нам потрібно виграти домашню зустріч — тоді почуватимемося впевнено.
- Останнім часом майже нічого не відомо про Скрипника. Що з ним?
- На жаль, нічого втішного сказати не можемо. Віктору незабаром проперуть коліно, йому доведеться багато пропустити.
- Чи задовольняють тебе умови у “Вердері”?
- Нині ситуація поліпшилася, а до відставки тренера були певні труднощі в колективі. Загалом усе йде добре. Я й надалі планую грати за “Вердер”. Сподіваюся, наступного сезону ми вдаліше виступимо.

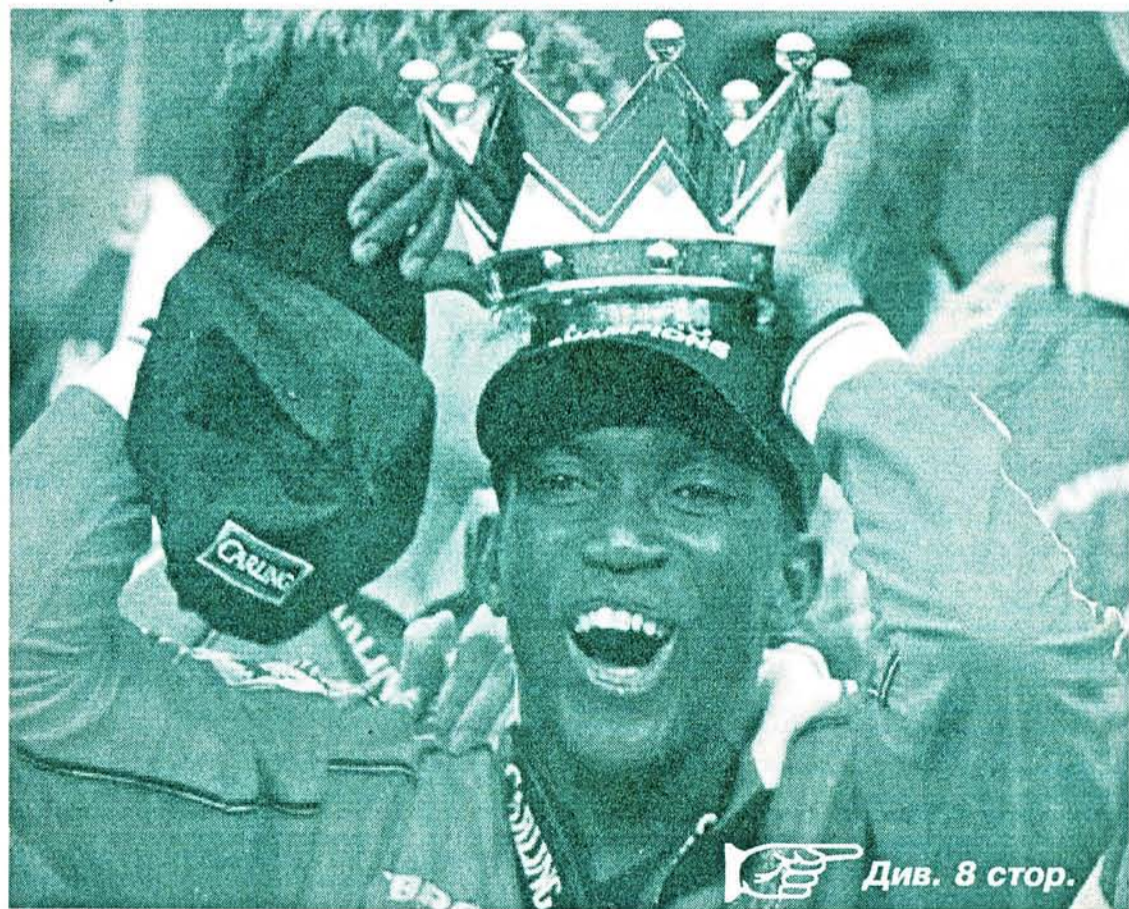
Розмову вів Олег СИВАК.

15 травня. “Мюнхен-1860” — “Вердер” — 1:3. Юрій Максимов після забитого м'яча у ворота господарів.

Подія

КОРОНАЦІЯ “МАНЧЕСТЕРА”

Див. 8 стор.

Міграція

СКАЧЕНКО У ФРАНЦІЇ

Гравець національної збірної України Сергій Скаченко, за повідомленням французької газети “Парі-матч”, підписав контракт з клубом першого дивізіону “Мец”. До листопада цього року Скаченко перебуватиме в Москві, аби завершити російський чемпіонат. А далі, ймовірно, на кілька років, виїде до Франції.

ББОЛІВАЙТЕ ЗА “ДИНАМО”, ЧИТАЙТЕ “УФ”!

Наша газета єдина в Україні, що розповідає про міжнародні матчі національних збірних і провідних клубів — як правило, безпосередньо з місця подій — уже наступного дня. Оповідні завершуються офіційні поєдинки в усіх кутках Європи, а вже о 6-й ранку читають найдокладнішу розповідь про них кияни, ще за кілька годин — уся Україна.

Нормою для газети стали й оперативна інформація про внутрішні змагання, публікації ексклюзивних інтерв'ю з особистостями й зірками популярної гри, аналітичні матеріали про справи в нашому футбольному господарстві.

Щоб регулярно тричі на тиждень з липня читати улюблену газету “Український футбол”, треба заплатити 2 гривні 40 копійок за місяць, 7 гривень 20 копійок — за три місяці і 14 гривень 40 копійок — за півроку. Передплатний індекс — 60994.

ТОЖ
ЗАЛИШАЙМОСЯ
РАЗОМ І НАДАЛІ!

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ

ДРУГА ЛІГА. 22 ТУР. 15 ТРАВНЯ — СУБОТА

ГРУПА "А"

Павло НЕВЕРОВ з Києва

"Динамо-3" — "Верес" — 3:0 (3:0).
Стадіон "Темп". 300 глядачів. 8 градусів.
Судді: В. Шумський (Львів) — 8,5, Ю. Буренко (Київ) — 9, О. Кармазін (Ромни) — 9.
Делегат ФФУ: В. Баглай (Київ).
Київ: В. Романенко (Михайлов, 85), Кутас (Згурський, 78), Д. Романенко (Мотуз, 66), Несмачний, Шевелюхін, Лисицький (Дорошенко, 46), Оніщенко, Петровський, Мазяр, Русин, Скоба (Черникив, 78).
Рівне: Левчук, Синицький, (Герус, 50), Ямичин, Ковалев, Приходько, Момотюк, Герасимчук, Кричильський, Чучкевич (Деменчук, 75), Гаркуша (Мічуда, 50), Баховський (Червинуш, 69).
Голи: Оніщенко (14), Мазяр (16), Несмачний (29).
Попередження: Синицький (18), Скоба (27), Гаркуша (36), Чучкевич (56), Герус (69), Черникив (80).

Олег ГЛИБОКИЙ з Долини

"Нафтовик" — "Борисфен" — 0:1 (0:1).
Стадіон "Нафтовик". 1100 глядачів. 13 градусів.
Судді: О. Шмигельський (Львів) — 8,3, О. Протасюк — 8, В. Онопріюк (обидва — Луцьк) — 9.
Делегат ФФУ: М. Сидор (Львів).
Долина: Локатир, Романюк, Гошовський, Партан (Бігун, 67), Гринечко (Лукашук, 76), Ярій, Кузьо, Копистянский (Паславський, 60), Лесів, Вас. Івахнюк, Трушко.
Бориспіль: Новиков, Качур, Сосенко, М. Стоян, Миклашевич, Гончар, Біденко, Литовчак (Д. Стоян, 84), Мельник (Крохмаль, 64; Смалько, 80), Рак, Котелюк (Дмитрук, 55).
Голи: Рак (30).
Попередження: Котелюк (41), Гринечко (43), Партан (60), Біденко (82).

Валерій МУЗИЧЕНКО з Бородянки

"Система-Борекс" — ФК "Калуш" — 2:0 (1:0).

Стадіон "Система-Борекс". 700 глядачів. 8 градусів.

Судді: В. Дем'яненко — 8,0, І. Мондик (обидва — Мукачеве) — 9, М. Мондик (Іршава) — 9.

Делегат ФФУ: В. Калпичний (Київ).
Бородянка: Філіпенко, Костюченко, Панасюк (Добровинський, 78), Купрієнко, Черв'як, Клиновський, Ревизький, Бондарчук (Навальний, 70), Побігаєв, Сиденко (Сокол, 65), Юрченко (Година, 85).
Калуш: Кулінін, Драган, Романчук, Магас, Олевик (Багрий, 60), Гарматій, Мельник (Мандрик, 80), Христинін (Саміла, 75), Ганчук (Триндей, 58), Федорів, Вол. Івахнюк.
Голи: Юрченко (39, 48).
Вилучення: Федорів (49).

Андрій КРУТТЕ з Малина

"Папірник" — "Газовик" — 2:1 (1:0).
Стадіон "Авангард". 1100 глядачів. 12 градусів.

Судді: Є. Геренда (Калуш) — 8,2, С. Миролюк (Снятин) — 9, М. Рудницький (Івано-Франківськ) — 9.
Делегат ФФУ: М. Прозоровський (Вінниця).
Малин: Ульяченко, Сарган, Паршиков, Кукса (Мельниченко, 57), Андрієвський, Гомовець, Пісун (Янковий, 77), Швець, Колесник, Сидоренко, Бондарчук.
Комарне: Гайдук, Кисіль (Шпиль, 46; Твєретинов, 76), Кулаєв, Дячок, Куриленко, Шуга (Лалаєв, 68), Телятник, Климок, Швед, Козак (Вільгуцький, 81), Горін.
Голи: Сидоренко (41), Бондарчук (66), Горін (73).
Попередження: Пісун (11), Кулаєв (81).

Іван ФАРИОН з Миколаєва

"Цементник-Хорда" — "Закарпаття" — 2:1 (1:1).
Стадіон "Ювілейний". 5000 глядачів. 16 градусів.

Судді: О. Циганков — 8,5, М. Чайковський — 9, Я. Боднар (усі — Тернопіль) — 9.
Делегат ФФУ: Ю. Корбут (Київ).
Миколаїв: Дєйнека, Сомик, Мавров, Шукатка, Титов (Білинський, 85), Підлісецький,

Дудич (Пшир, 82), Р. Бойко, Хрущ (Ярош, 46), Уштан (Панчак, 74), Луців.

Ужгород: Васютин, Когулич, Єфімов, Гей (Стецько, 80), Білак, Миронов (Марич, 84), Гоголадзе (Гозда, 46), Петрик, Лендел (Ковтун, 61), Грабар (Полович, 63), Бундаш (Лосиневський, 80).
Голи: Бундаш (43), Шукатка (45, з пенальті), Дудич (46).
Попередження: Миронов (59), Р. Бойко (83).
Напередодні цієї зустрічі один із наставників "Закарпаття" — львів'янин Валентин Ходукин, відверто зізнався, що в його команді розробили тактику проти кожного гравця "Цементника". І, як з'ясувалося, нітрохи не блефував. Найбільшу загрозу для себе ужгородці вбачали у технічних Уштані та Луціві, тому їх, насамперед, взяли під посилену персональну опіку. Власне, через нейтралізацію цих диспетчерів у першій 45-хвилинці методичні атаки миколаївців "грузли" ще на підході до штрафного майданчика гостей. Намагаючись будь-що знайти щільну в оборонних лавах суперника, "Цементник" інколи ризикувало відраджувати вперед потроєні сили. Але гості виявилися готовими до такого штурму, і як тільки заводили м'ячем, швидко переходили в контратаку, створюючи кількісну перевагу на чужій половині. Після таких випадів зручні нагоди відкрити рахунок мали Гей, а згодом і Білак. Врешті, сміливі рейди закарпатців на чужу територію принесли їм успіх. Бундаш, перебуваючи під доволі гострим кутом, зумів перехитрити Дєйнеку, котрий змістився вперед, і точним різаним ударом закинув "парашут" за його спину.

Небажаний для господарів розвиток подій лише розпалив їхні амбіції. Вони відразу рішуче кинулися вперед, і такі досягли своєї мети. Точним пасом Хрущ вивів один на один Уштана, той прослизнув у штрафний майданчик, і коли вже намагався завдати прицільного удару, закарпатці ззаду "завалили" його. Пенальті, реалізований Шукаткою, встановив "статус-кво". Однак далеко не "мир"...

Після перерви миколаївці вже повністю домінували на полі. Упевненості додав їм

швидкий гол Дудича, який той забив по ходу, метрів із 25-ти.

Богдан МАКСИМЧАК з Бурштина

"Енергетик" — "Галичина" — 3:0 (3:0).
Стадіон "Енергетик". 300 глядачів. 15 градусів.

Судді: В.Каправчук (Вінниця) — 8,6, В.Антимійчук (Чернівці) — 9, Л.Тілько (Житомир) — 9.
Делегат ФФУ: В.Кохановський (Київ).
Бурштин: Циткін (Ворош, 86), Костишин, Дідик, Нагірний (Гречук, 75), Концевич (Маланюк, 84), Ібрагімов (Данилишин, 46), Сусяк, Стефюк (Рудницький, 10), Павлат (Т. Гнатюшин, 72), Савка, Калапач (Павлюк, 78).
Дрогобич: Гинда, Розлак, Греділь, Левчицький, Пірняк, Добрянський, Мавдрик, Кіндратів, Крецул (Матвіїв, 71), Яворський, Дуда.
Голи: Рудницький (20), Сусяк (26, з пенальті), Калапач (30).
Із перших хвилин матчу господарі поля почали штурмувати ворота суперника. На 6-й хвилині чудово нагоду відкрити рахунок мав Павлат, та в останню мить порушив правила в штрафному майданчику "Галичини". За дві хвилини на рівному місці був травмований Стефюк. На поле виходить Рудницький. Саме йому після чудової комбінації вдається відкрити рахунок. На 28-й хвилині гості порушують правила проти Павлата. Одинадцятиметровий чітко реалізовує капітан команди Сусяк. Минає небагато часу — і вже Калапач після удару із штрафного добирався до результату. М'яч зрикошетив від оборонця і влетів у ворота. Чудово нагоду втрачає Ібрагімов. Гості в першому таймі спромоглися тільки двічі наблизитися до воріт "Енергетика".

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

І	В	Н	П	М	О	
1. Закарпаття	23	16	5	2	33-10	53
2. Цементник-Хорда	23	14	4	5	27-15	46
3. Борисфен	23	13	7	3	25-9	46
4. Газовик	23	11	5	7	29-20	38
5. Динамо-3	22	11	5	6	24-19	38

6. Система-Борекс	22	11	5	6	20-15	38
7. Папірник	22	11	4	7	25-20	37
8. Карпати-2	22	10	4	8	25-30	34
9. Нафтовик	23	9	6	8	14-16	33
10. Галичина	22	8	5	9	23-26	29
11. Енергетик	22	7	4	11	17-27	25
12. ФК Калуш	22	5	7	10	17-34	22
13. Верес	21	5	2	14	10-37	11
14. Кристал	28	5	1	22	14-18	10
15. Гарай	28	2	4	22	9-16	4

Примітка. На команди "Верес", "Кристал", "Гарай" накладено штраф і знято 6 очок за заборгованість по членських внесках у ПФЛ.
Команди "Кристал" та "Гарай" зняті з розіграшу першості (в іграх з суперниками у другому колі їм зараховано поразки -:-).

НАЙВЛУЧНІШІ:

Г (п)	І	
1. Василь Карпін ("Галичина")	11 (3)	14
2. Олег Рак ("Борисфен")	10	21
3. Мирослав Бундаш ("Закарпаття")	9 (2)	21
4. Олександр Бондарчук ("Папірник")	8	19
5. Олександр Кукса ("Папірник")	7	19
6. Ярослав Козак ("Газовик")	6	13
7. Павло Оніщенко ("Карпати-2")	6	10
8. Віктор Побігаєв ("Система-Б")	6	19
9. Володимир Сусяк ("Енергетик")	6 (5)	19

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

1. Руслан Біденко ("Борисфен")
2. Олег Дем'яненко ("Нафтовик")
3. Роман Держак ("Галичина")
4. Олег Котелюк ("Борисфен")
5. Віталій Кулаєв ("Газовик")
6. Роман Партан ("Нафтовик")
7. Василь Федорів (ФК "Калуш")

ГРУПА "Б"

Андрій ПЕРЕВОЗНИК з Кіровограда

"Зірка-2" — СК "Одеса" — 0:3 (0:0).
Стадіон "Спартак-РЗ". 300 глядачів. 16 градусів.
Судді: О. Зубарев (Слов'янськ) — 8,3, Р. Дадов — 9, І. Комаревич (обидва — Донецьк) — 9.
Делегат ФФУ: В. Володін (Херсон).
Кіровоград: Білошапка (Бажан, 46), Сергієнко, Михайленко, Русол, Калініченко, Корнів (Кученко, 46), Козаков (Собоко, 46), Гусєв (Дяченко, 46), Тугп'єнко (Синякевич, 63), Чорнобай, Мануйленко.
Одеса: Красовський, Дарієнко, Лазарєв, Демченко, Покаринін (Коренков, 76), Хроль (Мельник, 76), Перекитний (Лукаш, 76), Чернов, Бабаєв, Терещенко (Пилипенко, 69), Стрижаков (Сагалюк, 69).
Голи: Стрижаков (50, 65), Терещенко (64, з пенальті).
Попередження: Демченко (73).
Володимир НЕЛЮБА із Комсомольська
"Гірник-Спорт" — "Віктор" — 1:0 (1:0).
Стадіон "Юність". 1000 глядачів. 14 градусів.
Судді: В. Шамич — 8,0, О. Якименко — 9, С. Боклажко (усі — Київ) — 9.
Делегат ФФУ: К. Панчик (Симферополь).
Комсомольськ: Крикун, Сліпченко, Кирпич (Топор, 65), Безпавлий, Ткаченко, Александров, Мальованець, Симчук (Коннов, 83), Свистун, В. Олійник, Жарков.
Запоріжжя: Галигузов, Черкун, О. Іщенко, Кабаченко, Єлєць, Кривобок (Горобець, 87), І. Іщенко (Смаглюк, 46), Устинов (Кононот, 84), Ветров (Оніщенко, 53), Бабійчук, Гай.
Голи: Свистун (18, з пенальті).
Попередження: Галигузов (18).

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ з Іллічівська

"Портовик" — "Кристал" — 3:3 (1:2).

Стадіон "Портовик". 2200 глядачів. Часом дощ. 12 градусів.

Судді: Г. Коваленко — 8,7, Г. Тернавський — 9, О. Борисенко (усі — Київ) — 9.
Делегат ФФУ: І. Кобилочий (Черкаси).
Іллічівськ: Степанов, Федосєєв, Павлов, Шамота, Савельєв, Бредіс, Прудивус (Петін, 25), Тищенко, Данильченко, Краснянський, Шкорупєєв.
Херсон: Литвиненко, Ананічев, Аверков, Коляда, Кисіль, Петров (Козаков, 77), Собоєв (Журавленко, 62), Мальченко, Богомол, Любінський (Гора, 55), Шевцов.
Голи: Коляда (6), Шевцов (9), Краснянський (28), Мальченко (48), Шкорупєєв (60), Петін (70).
Попередження: Богомол (85).
Вилучення: Данильченко (60, нецензурна лайка на адресу судді).

Андрій ВАРАКІН з Білої Церкви

"Ригонда" — "Торпедо" — 1:2 (1:0).
Стадіон "Трудові резерви". 800 глядачів. 10 градусів.

Судді: В. Шевцов — 8,0, В. Царан — 9, І. Бицкало (усі — Одеса) — 9.
Делегат ФФУ: Я. Кравець (Одеса).
Біла Церква: Шульга, Череватий, Чикаловець, Бадло, Рябоко (Мельниченко, 69), Стецюк, Снегірьов (Бойко, 78), Прищєна (Боженко, 82), Габорець, Омельчук (Рябчиков, 74), Духно.
Мелітополь: Галищєв, Щєрбина, Олексій Грищенко, Пономаренко, Коваленко, Логинов (Шунтов, 49), І. Нойок, Олександр Грищенко (Мазуренко, 61), Капуста, Яромошенко, Рибальченко.
Голи: Омельчук (10), Шунтов (63), Яромошенко (67).
Попередження: Яромошенко (8), Снегірьов (12), Щєрбина (16), Коваленко (32), Габорець (33), Капуста (65), Мельниченко (74).
Вилучення: Щєрбина (17, друге попередження).

Володимир КИСЛИЦЯ із Південноукраїнська

"Олімпія ФК АЕС" — "Кривбас-2" — 1:2 (1:0).
Стадіон "Олімп". 500 глядачів. 15 градусів.

Судді: О. Орехов (Київ) — 8,4, О. Гуськов (Херсон) — 9, В. Морозов (Симферополь) — 9.
Делегат ФФУ: Г. Горошенко (Одеса).
Південноукраїнськ: Буряк, Тараненко, Штихар, Грушинський, О. Тарасенко (Распопов, 85), Васєв (А. Сидорчук, 84), Матросов (Чуніхін, 55), С. Сидорчук (Рибалко, 85), Литвинов (Лубинець, 84), Кемен, Курбатов (Леоненко, 73).
Кривий Ріг: Правкін, Катков, Євсюков, Гринь, Чечєр, Заворотнюк (Вакар, 46), Крипін (Толчак, 55), Платонов (Чудак, 64), Монарьов (Сторожев, 62), Яськов (Атаманчук, 62), Майоров (Бойченко, 60).
Голи: Кемен (41), Гринь (71), Толчак (79).
Попередження: Катков (17), Чуніхін (76), О. Тарасенко (90).

Олександр КАЛЬКО із Севастополя

"Чорноморець" — "Титан" — 4:0 (2:0).
Стадіон спортивного комплексу "Севастополь". 300 глядачів. Дощ. 15 градусів.

Судді: В. Мазаретті (Миколаїв) — 8,1, Т. Коногородов — 8, Б. Асанов (обидва — Симферополь) — 8.
Делегат ФФУ: Л. Яровий (Симферополь).
Севастополь: Сокоренко, Колядін, Жуков (Євдокимов, 29), Бу-Гусєєв, Євшов (Куріпко, 78), Б. Олійник (Кемський, 84), Сугак, Решетняк (Оленік, 78), А. Кузнецов, Лєпєш, Лобанов (Давидов, 84).
Армянськ: Завгородній, Ніколенко (Візаєв, 83), О. Кузнецов, Берегуля (Литвин, 61), Крупін, Ковальчук, Візенко (Сизов,

73), Висоцький, Никифоров, Ебубекиров (Губар, 84), Борисенко.
Голи: Лобанов (7, 31), А. Кузнецов (48), Євдокимов (89).
Попередження: Берегуля (18), Борисенко (26), Сугак (30).
За годину до зустрічі над приморським містом вдарила злива. Дощ майже не вщухав упродовж усього матчу. На полі незначно з'явився невидимий зайвий гравець. То він вдягав блакитно-білу форму "Чорноморця". То міняв на строкату екіпіровку футболіст "Титана". Звичайно, в таку погоду небезпечними були "постріли" гостей здалеку, але воротар "Чорноморця" Сокоренко брав у руки або відвертав на кутівий слизький і важкий, бо просякнутий вологою, м'яч.
"Гравець" на ім'я дощ, довге загострював у складі "Чорноморця". Господарі поля вправно діяли на слизькому газоні. Уже на 8-й хвилині Лобановою покаутував біля штрафного майданчика захист "Титана". Але за мить до цього Сергій потужним ударом поцілів у ворота.
А хвилин за 20 він отримав чудову передачу від Кузнецова. Цього разу Сергій витримав паузу, після якої м'яч знову затріпотів у сітці воріт. Молодець Сергій! Але відзначимо також Андрія Кузнецова. На 89-й хвилині він сам, маючи чудову нагоду для продовження атаки, вправно пропустив м'яч своєму товаришу по команді Дмитру Євдокимову і той не схибив. А до цього на 48-й хвилині Андрій сам примусив воротаря капітулювати.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

І	В	Н	П	М	О	
1. СК Одеса	22	21	0	1	67-7	63
2. Кристал	22	17	2	3	50-20	53
3. Кристал-2	22	14	3	5	34-15	45
4. Гірник-Спорт	22	12	3	7	28-25	39
5. Портовик	22	10	7	5	29-26	37
6. Олімпія ФК АЕС	22	10	3	9	21-24	33
7. Чорноморець	22	9	6	7	25-22	33

8. Віктор	22	9	5	8	19-24	32
9. Титан	22	8	5	9	20-32	29
10. Торпедо	22	8	5	9	17-32	29
11. Зірка-2	22	8	4	10	13-24	28
12. Ригонда	22	3	4	15	8-37	13
13. Фортуна	26	1	2	23	5-26	5
14. Динамо-СКА	26	1	3	22	5-27	0

Примітка. На команди "Динамо-СКА" накладено штраф — знято 6 очок за заборгованість по членських внесках у ПФЛ.
Команди "Фортуна" та "Динамо-СКА" зняті з розіграшу першості (в іграх із суперниками в другому колі їм зараховано поразки -:-).

НАЙВЛУЧНІШІ:

Г (п)	І	
1. Сергій Шевцов ("Кристал")	22	20
2. В'ячеслав Терещенко ("Одеса")	16(1)	20
3. Сергій Гусєв ("СК "Одеса")	13	13
4. Володимир Данильченко ("Портовик")	11(2)	20
5. Валентин Стрижаков ("СК "Одеса")	9	16
6. Олег Мочуляк ("СК "Одеса")	8(1)	14
7. Владислав Олійник ("Гірник-Спорт")	8(3)	19
8. Андрій Кемен ("Олімпія ФК АЕС")	7	17
9. Андрій Никифоров ("Титан")	7	18
10. Сергій Свистун ("Гірник-Спорт")	7(4)	18

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

1. Андрій Берегуля ("Титан")
2. Володимир Данильченко ("Портовик")
3. Олександр Коваленко ("Торпедо")
4. Геннадій Щєрбина ("Торпедо")

ГРУПА "В"

Володимир ХОРОШИЛОВ із Дніпропетровська

"Дніпро-2" — ФК "Миргород" — 2:1 (1:0).
Стадіон "Метеор". 300 глядачів. 15 градусів.
Судді: М. Даниленко (Бердянськ) — 8,0, В. Валуєв (Запоріжжя) — 9, О. Діденко (Луганськ) — 9.
Делегат ФФУ: Я. Лихошєва (Київ).
Дніпропетровськ: Збарак, Пасічниченко, Микола, Матюхін, Бабич (Саєнко,

"НАМ НЕ ДАЮТЬ ДОВГО ПЕРЕЖИВАТИ ПОРАЗКИ"

— Сергію, нинішньою весною ти дещо відтягнувся у глибину поля, граючи в основному "під Шевченком". Це була тактична настанова Лобановського чи власна знахідка, яка народилася спонтанно?

— Такої настанови головного тренера не було. І я, і Андрій грали як попереді, так і відходили допомагати обороні й організувати атаки. Можливо, останнім часом я більше відходив назад, але це не було якоюсь тактичною вигадкою, а диктувалося ситуацією на полі. Коли я бачив, що Андрій залишався попереду, звісно, намагався йому допомогти.

— Який з матчів весни-99 був найскладнішим для тебе й для команди?

— Певно, з "Реалом" у Мадриді. Тільки-но завершилися зимові збори й ми не мали ігрової практики. Тобто ми грали у багатьох контрольних зустрічах, іноді навіть із серйозними суперниками, але хіба це можна порівняти з матчем чвертьфіналу Ліги чемпіонів, де ми вийшли на поле стадіону, заповненого шестерою уболівальниками суперника — на той час володаря Кубка чемпіонів.

Важким був також домашній матч з мадридцами, але тут ми вже мали певний запас у вигляді результату першого матчу й діяли спокійніше. До того ж, це було на власному стадіоні, за підтримки багатьох тисяч симпатиків "Динамо". Не хотілося зіпсувати настрій ані їм, ані собі — це додавало наснаги.

— Матч у Мадриді завершився з рахунком 1:1. Не виникало ніяких аналогій з минулорічними поєдинками проти "Ювентуса"?

— "Ювентус" та "Реал" — абсолютно різні команди з різним баченням футболу. Туринці, як і будь-яка італійська команда, грають у колективний футбол, застосовуючи пресинг на будь-якій частині поля. "Реал" робить ставку на окремих зірок у своєму складі, що було значно простіше для нас. Проти пресингу важко грати не тільки нам — будь-якій команді. Коли ми застосовували його, наші суперники теж нічого не могли вдіяти. Так було в домашніх матчах з "Байєрном" та "Реалом". Мадридцам у першому таймі ми віддали ініціативу, проте другий був за нами.

— На твій погляд, тактичний малюнок гри "Динамо" в нинішньому році значно змінився порівняно з минулим?

— Тактика "Динамо" змінюється постійно, після кожної гри. Я вважаю, що ознакою класу команди є саме вміння змінювати тактичний малюнок залежно від суперника.

— Але є й загальні тенденції: так, до останнього сезону "Динамо" практично не застосовувало спартаківські "стінки", а зараз вони є невід'ємною частиною арсеналу "Динамо".

— Але чому "стінки" — спартаківські? Футболіст повинен орієнтуватися в ситуації, що склалася. На полі вже немає Лобановського, який міг би безпосередньо втілювати свої задумки: футболіст усе робить сам — відшукує, імпровізує, хоча, звісно, бере за основу якусь тактичну побудову, що запланована на звітний матч. Але головне все ж — вміння гравця зробити правильний крок у дану мить. Якщо він вважає за доцільне зіграти у "стінку" — чому б ні?

"Динамо" не так уже й часто застосовує "стінки", хоча й більше, ніж раніше. Сьогодні, коли чимало команд грає з нами, відходячи повним складом назад (особливо суперники у чемпіонаті України), є тільки дві можливості прийти їхній щільний захист — коротким пасом у "стінку" та фланговими атаками з наступним навісом чи прострілом. Швидкісні контракти застосувати неможливо, оскільки суперник ніколи не розкривається.

— Виходячи з твоїх слів, можна зрозуміти, що Лобановський дозволяє вам багато імпровізувати на полі, відступати од його тактичних схем?

— Зрозуміло. Є розроблений план гри і є багато тактичних хитрощів, які можна застосовувати лише за ситуацією. Ось, наприклад, ми забули м'яч. Можемо відступити, взяти паузу, а можливо, й продовжувати пресингувати, якщо це потрібно. План на гру — це не перелік пунктів, які регламентують дії гравця на полі аж до кожного конкретного пересування; він вказує напрямку руху, а шляхи ми повинні обирати самі.

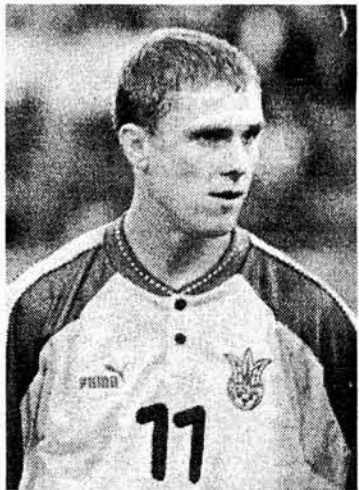
— Але це підвищує відповідальність кожного гравця за результат. Наприклад, у матчах півфіналу Ліги чемпіонів не було

сумнівів у правильності обраної тренером тактики. Але — не таланило... Чи, може, щось ще?

— Було і це, і, певно, прикра нерезалізація голевих моментів, у чому провина багатьох футболістів, зрештою, й моя. Ми самі собі створили проблему: у Києві "Динамо" мало перегравати "Байєрн" з розгромним рахунком, оскільки німці грали у авантюрний футбол — після пропущеного м'яча вони всією командою пішли вперед.

— Ти важко пережив паразок від мюнхенців?

— Ще б пак! Адже фінал був поруч... Але ми вже позбулися негативних емоцій, які виникли після несподіваної поразки. У чемпіонаті України точиться напружена боротьба, суперники просто не дозволяють нам борстися у власному жалі. Взагалі життя цього не дозволяє.

"ЗАРАЗ Я ЧАСТО ТЕЛЕФОНУЮ ДО ЯРЕМЧЕНКА"

— Як ти ставишся до змін у "Шахтарі"?

— Загалом не в моїй компетенції вирішувати, чи призведуть ці зміни до якогось позитивного результату. Але мені прикро, що Валерія Івановича Яремченка звільнили з посади. Я часто телефоную йому, намагаюся підтримати у важку хвилину. Все ж така ця людина зробила для мене велими багато: завдяки Валерію Івановичу відбулася моя поява у великому футболі, він вирішив питання про мій перехід до "Динамо" й допомагав мені у той період, коли кар'єра у Києві не складалася.

Щодо того, як ці зміни позначаються на "Шахтарі"... За Валерія Івановича у Донецьку була команда з ім'ям, сильна команда, з якою рахувалося "Динамо". Та головне — її основу складали саме донецькі гравці, які відповідали духу "Шахтаря", — Валерій Кривенцов, Віктор Онопко, Сергій Щербаків, Сергій Ателькін, інші... Сьогодні я чую, що до команди запрошуються багато легіонерів — Березовський, Веретенников. Може, у Донецьку бажано створити російську команду?

— До речі, ти сам — донецьчанин. За якихось умов можливе твоє повернення до "Шахтаря"?

— Навряд. Звісно, я не байдужий до долі донецької команди, але "Динамо" є "Динамо". На мій погляд, перейти з нього до будь-якої української команди гравця може, якщо рівень його майстерності знизиться. Так було й за союзних часів — "Динамо" залишали лише ті, хто більше не відповідав рівневі українського суперклубу. З "Динамо" один шлях — за кордон, та й то далеко не в будь-який клуб. "Динамо" втратило б престиж, якби продавало гравців основи у посередні команди.

— Продовжуючи тему міжнародного футболу, запитання про збірну. Вона провела два останні матчі, різні за змістом, але однакові за результатом. Який екзаме́н був важчий — французький чи ісландський?

— Зрозуміло, з французами. Було не тільки важко, але й цікаво грати з командою, яка є чемпіоном світу. Ми склали іспит на гідність, доводячи, що можемо грати проти найкращої команди планети. Цей екзаме́н склали на "відмінно", і це ще щастя французів, що Андрій Шевченко не зміг втілити у гол стовідсоткову нагоду. Щодо ісландців. У матчі з ними, гадаю, не було нічого ані важкого, ані цікавого. Треба було лише реалізувати наявні моменти. На жаль, ми цього не зробили. У виконанні ісландців в взагалі футболу не бачив. На другий тайм вони, здається, мали за максимальну мету — перейти центральну лінію поля. А те, що єдиним ударом по наших воротах

вони зрівняли рахунок... У житті іноді таке трапляється. Гадаю, нічого ще не втрачено. Будемо боротися далі.

— Після матчу з ісландцями та ж "Таврія" зробила певні висновки й зіграла проти "Динамо" в аналогічному стилі...

— Так. І вони після матчу навіть на коліна попадали від щастя, що звалилося на них, — зіграти вничію з "Динамо"! Загалом у національному чемпіонаті більшість команд грає проти "Динамо" подібною тактикою. Я не маю на увазі "Шахтар", "Карпати" чи запорізький "Металург", які сягнули певного рівня, з ними цікаво грати. Але більшість виходить на поле з розрахунком на нічию. Інколи свого досягають.

— Але, що найприкріше, ці команди часто грають грубо...

— Зрозуміло. Чим ще можна ком-

Ексклюзив

Сергій РЕБРОВ:

"ФУТБОЛ ДЛЯ МЕНЕ — НЕ ПРОФЕСІЯ"

Жодну людину не можна знати на сто відсотків. Здавалося б, уже стільки відомо про Сергія Реброва, що спроба взяти в нього нове інтерв'ю з самого початку приречена на невдачу. Але це не так. Розмовляючи із Сергієм, я розумів — скільки ми ще про нього не знаємо як про футболіста й людину. Та й після цього інтерв'ю, либонь, "за кадром" ще залишиться дуже багато.

пенсувати недоліки в технічній і тактичній майстерності? Тільки двома речима — грубоцями та великою кількістю гравців у захисті.

"ЯКБИ НЕ СУРКІС, Я ПОВЕРНУВСЯ Б ДО "ШАХТАРЯ"

— Сьогодні ми маємо "Динамо" як візитну картку України. Ти прийшов до команди у нескладні часи. Либонь, пам'ятаєш події літа 1993 року?

— Зрозуміло, хоча не велими приємно згадувати той період. Клуб заборгував тоді великі кошти. Усе майно було заставлене й ми навіть не знали — ми гравці "Динамо" чи ми теж у заставі? У команді постійно затримували зарплату, становище дедалі гіршало.

У ті часи вже навіть не вірилося, що хтось може ще повірити у нас, футболістів, допомогти команді. Ми нікому не були потрібні, хоча тренувалися, грали... Але, як не дивно, з'явилася людина, яка вирішила врятувати команду. Григорій Михайлович Суркіс та його ділові партнери сплатили всі заборгованості клубу ми, на решті, побачили, що комусь потрібні. До речі, у той час я був травмований, майже не з'являвся на футбольному полі і вже фактично вирішив повернутися до "Шахтаря". Але Суркіс повірив у мене й зробив усе, аби я залишився в "Динамо". Якби не Григорій Михайлович, можливо, я б ніколи не зіграв у півфінальному матчі Ліги чемпіонів.

— Між "Динамо"-93 й "Динамо"-99 велика різниця?

— Між ними — прірва. За цей час змінилася команда, змінилося ставлення до неї. З приходом Суркіса, а пізніше — Лобановського люди знов почали вірити у спроможність "Динамо" досягти будь-якої мети. На мій погляд, великою заслугою Григорія Михайловича стало те, що йому вдалося повернути в Україну Лобановського. Валерій Васильович непогано жив у Еміратах та Кувейті, і Суркісу довелося докласти чимало зусиль, аби цей великий фахівець знов очолив рідну команду.

Сьогоднішнє "Динамо" — дитина на танDEM Суркіс — Лобановський. Воно займає п'яте місце у світовому рейтингу — чи потрібен кращий показник того рівня, на який його вивели?

— З особистого досвіду спілкування, якої думки про Суркіса як людину?

— Це велими порядна особистість. Кажу це, користуючись перш за все власним досвідом: коли в мене були проблеми, він намагався зробити усе, аби я зосереджувався лише на грі. Суркіс бачив моє ставлення до гри, й у свою чергу вирішував ті питання, у т. ч. й житлові, які могли завадити мені. Ще Суркіс — чесна людина. Якщо сьогодні він вирішив балотуватися на посаду міського голови, я вірю, що він має для цього певні підстави й зможе не лише декларувати якісь

обіцянки, але й виконати їх. Суркіс — це та людина, яка потрібна Києву.

— Успіхи "Динамо" створили навколо команди неабиякий ажіотаж. Яке твоє ставлення до нього?

— Зрозуміло, що до команди — півфіналіста Ліги чемпіонів підвищений інтерес з боку уболівальників, преси і т. п. Це звичайні речі, на яких не варто акцентувати увагу. А ось те, що на базу "Динамо" приїжджав президент "Реалу", недавно — президент "Арсеналу", й вони були у захопленні від того, що бачили, їм сподобалося ставлення до команди — такі речі гідні, щоб про них згадати.

— Сергію, яке твоє особисте ставлення до слави, популярності?

— Яка там слава! Я краще б спокійно проводив час у колі рідних.

— Я не сказав би. Інколи заважають телефонні дзвінки, коли мовчать у трубку або жартують. Але ця справа вирішується просто — змінюється номер телефону. Звісно, хотілося б, щоб фанатів, які дошкуляють окремим футболістам, було менше. А ті, хто живе футболом... Це чудово, що останнім часом їх стало більше.

Раніше на футбол майже ніхто не ходив, не було фанів, які підтримували б нас упродовж зустрічі. А зараз вже й на матч чемпіонату України виходить з особливим настроєм, оскільки бачиш, що люди прийшли тебе підтримати. Ось якби на кожну гру ще збирати повний "Олімпійський"!

— Ще один бік популярності — необхідність постійно давати інтерв'ю. Чи спілкувався б ти із пресою, якби не вимагала ситуація?

— Дивлячись з ким. Є розумні журналісти, а є такі, що нічого не розуміють у футболі й задають некоректні запитання. Тому я думаю, кому давати інтерв'ю, кому — ні. До речі, я й зараз не так часто згоджуюсь на розмову з пресою. Все ж такі головний мій обов'язок — тренування та гра, а інтерв'ю — справа другорядна.

Не палаю бажанням здобути якусь популярність.

— Але чи дошкуляє слава тобі?

— Але підкуп суддів... Річ у тому, що неможливо з'ясувати — викликана помилка арбітра його некваліфікованістю чи це є навісність. Але симпатії арбітрів є завжди. Коли ми грали з "Ейндховеном" у гостях, арбітр за рахунку 2:1 не випускав нас з власної половини поля. Лише коли Андрій забив третій м'яч, він зрозумів, що нічого не поробив. Були такі факти й у матчах збірної — достатньо пригадати гру з хорватами. Та й у зустрічі з португальцями на їхньому полі арбітр мав призначити пенальті, коли мене збили в штрафному майданчику. Ніяких сумнівів ні в кого не було, навіть було видно — арбітр розуміє, що треба дати 11-метровий, але не дає. Якщо не було порушення правил, він мав давати мені жовту картку за симуляцію, але її він теж не дав.

— Чи розумієш, що професійне заняття футболом колись позначиться на твоєму здоров'ї?

— Я думаю, що якби не футбол, воно було б ще гірше — чи то були б серцево-судинні захворювання, чи ожиріння. Футбол — це спорт. До того ж, я займаюся улюбленою справою.

— Чи дуже себе обмежуєш у житті?

— Є певні обмеження у якихось розвагах. Проте після одруження вони мене менше цікавлять.

— Кілька питань про твої смаки. Улюблена страва?

— Особливо улюбленої немає. Подобаються млинці з ікрою.

— Готуєш сам?

— Можу щось приготувати, якщо дружини немає вдома. Але переважно готує вона.

— Музичні уподобання?

— Що сподобається, те й слухаю.

— Улюблена книга?

— Мабуть, "12 стільців".

— Улюблений фільм?

— "Велика перерва". Взагалі подобаються радянські фільми. Західних майже не дивлюсь.

— Як ставишся до насильства на екрані?

— Моя дружина, як тільки бачить щось жахливе, відразу перемикає на іншу програму. Тому насильства я не бачу.

— Я не замислювався над цим.

— Багато кажуть про закладені від народження відчуття голу. Як гадаєш, чи є аналогічне відчуття голевому пасу? Чи воно, перш за все, відрацьовується на тренуваннях?

— Гадаю, є й відчуття голевому пасу, закладене від народження. Є гравці, які відчують свого партнера. У "Динамо" для мене це був Юрко Калитвинцев. Либонь, це був узагалі єдиний футболіст, який розумів мене навіть з напівпогляду й віддавав потрібні паси.

— Ще одне складне для футболу питання. Ми знаємо приклади, коли слава вбивала футболістів: після ігрової кар'єри вони вже не могли знайти себе. На твій погляд, це правило чи виняток?

— Усе залежить від людини, від сили її характеру. Якщо знайде в собі сили жити далі, нічого поганого не відбудеться.

— А ти будеш готовий до цього?

— Чому б ні? Більше часу проведимому із сім'єю. Думаю, це не так уже й погано.

— Деякі з вихованців Лобановського готувалися до тренерської роботи чи не з початку ігрової кар'єри. Тебе не приваблює такий шлях?

— Якщо й стану, то не головним тренером. Як на мене, у головним тренера під час гри витрачається більше нервів, ніж у нас сил на полі.

— Як ставишся до думки, що найкращі тренери виходять з футболістів, які не повністю реалізували себе на полі?

— Знов-таки, усе залежить від людини. Але я не згоден із цією думкою.

— Твоє ставлення до такої притчі: "Було в батька троє синів — двоє розумних, а третій — футболіст".

— Це — дурниця. Я постійно спілкуюся із футболістами й знаю, що це не так. Ми маємо досить часу, щоб розвиватися духовно.

— Як на тебе, чи на користь футболістів, що в ньому обертаються великі гроші?

— На користь. Це збільшує інтерес до гри. Особливо Ліга чемпіонів — вона викликає шалений інтерес уболівальників.

— Але великі кошти збільшують корумпованість футболу...

— Думаю, що на рівні Ліги чемпіонів якесь купівля-продаж неможливі. Тут навіть за нічию можна отримати більше, ніж будь-хто запропонує.

— Але підкуп суддів...

— Річ у тому, що неможливо з'ясувати — викликана помилка арбітра його некваліфікованістю чи це є навісність. Але симпатії арбітрів є завжди. Коли ми грали з "Ейндховеном" у гостях, арбітр за рахунку 2:1 не випускав нас з власної половини поля. Лише коли Андрій забив третій м'яч, він зрозумів, що нічого не поробив. Були такі факти й у матчах збірної — достатньо пригадати гру з хорватами. Та й у зустрічі з португальцями на їхньому полі арбітр мав призначити пенальті, коли мене збили в штрафному майданчику. Ніяких сумнівів ні в кого не було, навіть було видно — арбітр розуміє, що треба дати 11-метровий, але не дає. Якщо не було порушення правил, він мав давати мені жовту картку за симуляцію, але її він теж не дав.

— Чи розумієш, що професійне заняття футболом колись позначиться на твоєму здоров'ї?

— Я думаю, що якби не футбол, воно було б ще гірше — чи то були б серцево-судинні захворювання, чи ожиріння. Футбол — це спорт. До того ж, я займаюся улюбленою справою.

— Чи дуже себе обмежуєш у житті?

— Є певні обмеження у якихось розвагах. Проте після одруження вони мене менше цікавлять.

— Кілька питань про твої смаки. Улюблена страва?

— Особливо улюбленої немає. Подобаються млинці з ікрою.

— Готуєш сам?

— Можу щось приготувати, якщо дружини немає вдома. Але переважно готує вона.

— Музичні уподобання?

— Що сподобається, те й слухаю.

— Улюблена книга?

— Мабуть, "12 стільців".

— Улюблений фільм?

— "Велика перерва". Взагалі подобаються радянські фільми. Західних майже не дивлюсь.

— Як ставишся до насильства на екрані?

— Моя дружина, як тільки бачить щось жахливе, відразу перемикає на іншу програму. Тому насильства я не бачу.

Розмову вів
Дмитро КОРОТКОВ.

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ

ВИЩА ЛІГА. 25 ТУР. ПІСЛЯМОВА

МАРІУПОЛЬ

"Металург" М — "Ворскла" — 1:0 (0:0).

Гол: Плотко (88).

На 30-й хвилині гри арбітр Василь Мельничук вперше дістав жовту картку й показав її Ігорю Мачогану за небезпечну атаку суперника, а за кілька десятків секунд ворскляни створили й перший голевий момент у матчі. Здійснивши чудовий сольний прохід з лівого флангу, Андрій Головко викотив м'яч паралельно лінії воріт "Металурга" повз голкіпера, але ніхто з його партнерів не прорухався можливе продовження комбінації. На 43-й хвилині глядачі побачили другу жовту картку: Андрій Гузенко затримав руками Віталія Пушкучу, який пізніше, на 51-й хвилині, мав забивати сильним ударом, але послав м'яч над полеречиною.

А подальший розвиток подій на полі після перерви проходив у такому ж незвичному ключі: жовта картка порушнику правил відразу викликала, в свою чергу, стовідсотковий голевий момент, або ж навпаки. Дивіться самі — гра Дірявки на 46-й хвилині біля свого карного майданчика, штрафний і видовищний кидок Ігоря Шуховцева за м'ячем у нижній кут, куди вистрілював Віктор Доценко. Костянтин Сахаров виграв боротьбу за поданий кутовий на 51-й хвилині й б'є сильно головою, але прямо по центру, де стоїть Андрій Ковтун, а на 52-й небезпечний напад на суперника зафіксовано у Віталія Кобзаря. На 61-й позиційно помилився в центрі поля Анікеєв, щоб не допустити виходу нападника "Ворскли" сам на сам із Шуховцевим, зупинив везіві з порушенням правил. Стрімко розіграна комбінація за участю Малокуцька, Бабича та Рикуну могла закінчитися голом на 63-й хвилині, але півоборонець не забив з вельми вигідної позиції. На 68-й хвилині Першин отримав своє перше попередження, не погодившись з рішенням Мельничука, а на 69-й Хомин із штрафного ледь не влучив у верхній кут — Шуховцев перевів м'яч на кутовий. Поруч із стійкою воріт "Ворскли" вийшов удар у Бабича на 71-й хвилині, а на 73-й затримка цього гострого нападника "Металурга" руками з боку Першина автоматично привела оборонцю гостей до червоної картки.

Залишившись удесятьох, "Ворскла" відійшла на свою половину поля й почала грати на нічию, хоча в небезпечній контратаці на 76-й хвилині Пантілову також руками довелося затримувати прорив Головка. На 81-й капітан мариупольців Плотко опинився на куту воротарського майданчика суперника, проте дещо затримався з ударом, тому почав обігрувати суперника, але той у підкаті не дозволив азовцю майже завести м'яч у ворота. Час гри минав, господарі ніяк не могли завдати прицільного удару, бо в рамці впевнено діяв Ковтун. Підбігши до кромки поля, щоб вкинути аут, Омельчук відхилився од м'яча, який подав йому хлопчик, і став чекати іншого. Арбітр ФІФА Мельничук діяв суворо, але справедливо — жовта картка за затримку ігровою часу.

У скученні гравців у карному майданчику полтавців в одній із останніх, плутаних атак мариупольців, невисокий Плотко стрибнув найвище і головою дотягся до м'яча. Вболівальники разом підхопилися з місць. Вирішальний гол відбувся, як об'єктивне підтвердження ігрової переваги "Металурга" в другому таймі.

Сергій КАТРИЧ.

ДОНЕЦЬК

"Металург" Д — "Кривбас" — 0:2 (0:1)

Голи: Симаков (10, 48).

Те, що в донецького "Металурга" великі проблеми з атакою, ще раз засвідчив цей матч. І річ тут зовсім не у відсутності через дискваліфікацію Олександра Севидова. Проблема, найвірогідніше, в нестабільній грі Покладка й у відсутності останньої в діях Мінтенка та того ж таки Севидова. Ось і розривається попереду, відпрацьовуючи за себе і за "того хлопця" Денис Соколовський. Але син виконуючого обов'язки головного тренера Михайла Соколовського ще надто молодий, щоб витримати весь тягар фізичного й психологічного навантаження. В результаті в донецького "Металурга" знову було багато старання й мало взаєморозуміння. "Кривбас", у свою чергу, діяв просто й надійно. Надто в обороні. Лавренцову дуже рідко доводилося вступати в гру. І відразу після затяжних атак господарів розпрямлялася пружина криворізької контратаки. Двічі "Металург" від неї постраждав, коли Нікітину довелося виймати м'яч із сітки після ударів Симакова. Цей півоборонець "Кривбаса" на 9-й хвилині, вибравши єдино правильну позицію, головою замкнув подачу з правого флангу Якименка. На початку другого тайму Симаков знову головою добив м'яч у порожні ворота "Металурга" після позиційної помилки Нікітіна. Голкіпер господарів поля вирішив побігти за м'ячем до правого кута воротарського майданчика, звідки Мороз у боротьбі з Дороховим зміг зробити передачу верхом уздовж металургівських воріт. Із голевих моментів біля володіння Лавренцова можна згадати хіба що удар Мінтенка та досить майстерний і небезпечний постріл зі штрафного Дениса Соколовського. У обох випадках Лавренцов підтвердив свій високий клас. Морально пригнічену донецьку команду "Кривбас" міг остаточно добити після чудового голевого моменту, який був у Якименка. Та, щоб довести рахунок до розгромного, півоборонцю гостей забракло точності.

Олег СЕМЕНЧЕНКО.

КИЇВ

"Динамо" — "Зірка" — 1:0 (1:0).

Гол: Головка (41).

Нині вже третю гру поспіль стадіон "Динамо" являє собою справжній взрив футбольного фанатизму — у гарному розумінні цього слова. Щоразу вигадується щось нове: на зустрічі з "Кривбасом" уперше в київських матчах національної першості уболівальники почали "пускати хвилю", на звітній грі до неї додали масове горіння запальничок.

Особливо приємно писати про дані факти глядацької активності тому, що звітна зустріч не була видатною чи яскравою. За великим рахунком, це був повтор недавньої півфінальної гри Кубка України, хоча відмінності все ж такі були. Дивно, але, володіючи повною ігровою перевагою, "Динамо" могло цей матч... програти.

"Зірка" у звітній грі ще більше притислася до власних воріт, відчайдушно відбиваючи численні атаки киян. Частково господарям не щастило, частково зловживав індивідуальними діями Андрій Шевченко, й, нарешті, знову, як і тиждень тому, чудово відпрацював у воротах Андрій Глуценко. Єдиний м'яч, забитий динамівцями, був результатом шаленого тиску, але ні в якому разі не провиною воротаря гостей.

Серед киян найбільше порадував Артем Яшкін. Так склалося, що він, ще нічого не зробивши для команди, з перших днів став улюбленцем столичної публіки. Чудово, що цей аванс Артем сприйняв належно: хоча в його діях було досить браку, проте намагання брати участь у грі на кожному клаптику поля він заслужив підтримку трибун. Маючи безперечно перевагу, "Динамо" не програло завдяки тому, що Яшкін двічі зупиняв м'яч, який летів у порожні ворота.

Андрій Глуценко.

У цьому успіху київського новачка є й зворотний бік: обидві небезпечні для воріт господарів ситуації виникли після помилок Шовковського при виконанні гостями кутових ударів. Скільки вже написано й сказано про невміння Олександра грати на виходах та під час стандартних положень, а ситуація на краще так і не змінюється: рік у рік голкіпер "Динамо" припускається аналогічних помилок. І якщо у внутрішніх змаганнях суперникам, як правило, не вистачає майстерності використати їх, то на міжнародній арені такого не вибачають. "Динамо" виграло з мінімальним рахунком, але, безперечно, результат мав другорядне значення. У цій грі обидва суперника працювали на перспективу: "Зірка", виконавши головне завдання сезону, мала чергову змогу перевіряти на високому рівні найближчий резерв, а Лобановський, схоже, продовжував пошук тієї ігрової моделі, яку вже влітку ми побачимо в Лізі чемпіонів. Те, що "Динамо" буде в ній, ні в кого не викликає сумнівів: звістку про двоє очок, втрачених "Шахтарем" у Харкові, глядач зустрів бурхливими оплесками.

Олександр ІЩЕНКО ("Зірка"):

— Свій аналіз гри я б хотів поділити на дві частини. Щодо результату — він для нас не найгірший. Ми не прогали з великим рахунком, хоча й могли, якби кияни реалізували всі ті моменти, що створили біля наших воріт. У нас були певні розрахунки, щоб, відчувши тиск суперника в першому таймі, спробувати в другому відзначитися за рахунок стандартних положень чи флангових проходів з навесами в штрафний майданчик. Зрештою, це майже вдалося — ви бачили дві наші стовідсоткові нагоди — але м'яч вперто не йшов у ворота. На жаль, не тільки з точки зору результату, але й у психологічному плані: зігравши за короткий проміжок часу важкі двобої із "Карпатами", "Металістом", тричі — з "Динамо", нам важливо було з'ясувати емоційний стан гравців команди. Гадаю, бодай один реалізований момент у звітній грі значно додав би їм настрою. Але, незважаючи на це, я задоволений настроєм футболістів. Хоча лише на "задовільно" — не більше.

— Чи правда, що Співак по закінченні сезону повертається до "Шахтаря"?

— Як мав розмову з керівництвом донецького клубу, під час якої порадив їм звернути пильну увагу на гравця, який має великий потенціал і сьогодні "Шахтарю" міг би бути потрібний. У зв'язку з тим, що в Сашка влітку контракт закінчується, він сам має обрати, за яку команду виступати далі. Та моя думка така, що, як би це не було прикро для мене, Співак повинен грати в команді вищого рівня, ніж та, яку я маю сьогодні.

— Чи можливі ще якісь втрати?

— Важко сказати. Маємо велику кількість проблем, особливо з виконанням контрактних умов. Поїздка на звітний матч була під зарозюю зриву. Але з командою зустрівся президент клубу — міський голова Нікулін й пообіцяв до кінця травня сплатити березневу зарплатню та преміальні. Сподіваюсь, що владні структури не допустять розвалу команди.

— Який стан Скиша, Лавриненка та Гусєва?

— Для нас втрата будь-якого гравця відчутна, в тому числі й названих. На щастя, Гусєв уже майже відновився, ми плануємо випустити його на 45 хвилин у найближчій грі другої команди. Скиш буде відсутній до кінця місяця, а Лавриненко вже тренується в загальній групі. Я дуже сподіваюсь на цих хлопців, які повинні підсилити оборону, оскільки нинішня задня лінія грає практично без заміни. Їм надто важко.

— Сьогодні ви знову пересвідчилися, що Глуценко — спеціаліст по київському "Динамо"?

— Ні, річ не в цьому. У "Зірці" є два непоганих воротарі, кожен з них повинен мати практику. До того ж, головне завдання у вищій лізі ми виконали, через що випустили й молодого Ковбу, який, як на мене, справив непогане враження, й Глуценка, й деяких інших футболістів другої команди. Наступного сезону заплановане омолодження складу. Впевнений, що в нас є молодь, яка може гідно виступати — принаймні, не нижче рівня нинішньої "Зірки".

— Чи винесли ви щось з трьох протистоянь із київським "Динамо"?

— Так, після кубкових ігор півфіналу "Зірка" чудово зіграла проти "Карпат" і, на мою думку, мала вигравати. Кожен із згаданих матчів є великим уроком для наших футболістів. Їм тепер не треба дивитись на "Реал" чи "Барселону" — зразки висококласного футболу вони можуть побачити й поруч.

Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО ("Динамо"):

— Хочу подякувати "Зірці" за цікаву гру й побажати їй успіху у подальших матчах. Звітна зустріч ще раз засвідчила, що будь-яка тактика, обрана на матч, мало чого варта без реалізації. На жаль, сьогодні реалізація обраної тактики була близька до нуля. Рахунок міг бути будь-який, і це ще раз свідчить про непередбачуваність футболу. Кілька небезпечних стандартних ситуацій біля наших воріт та погана реалізація голевих моментів могли призвести до нашої поразки. Чемпіонського звання ми можемо досягти лише власною грою, і я радий, що сьогодні, попри все, ми добилися потрібного результату й зробили ще один крок до перемоги в першості.

— Проясніть ситуацію з Лужним та Ребровим.

— Можу лише підтвердити інформацію, що Лужний на 90-99 відсотків є гравцем лондонського "Арсеналу". Ребров із сьогоднішнього дня приступив до тренувань у загальній групі. Гадаю, йому вдалося відновитися після ушкодження, й найближчим часом він з'явиться в основному складі.

— Чому в "основі" не з'являється Щекотилін?

— Його запрошували з розрахунку на перспективу. Але сьогодні рівень Щекотиліна не для першої команди.

Дмитро КОРОТКОВ.

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ.

МИКОЛАЇВ

СК "Миколаїв" — "Металург" Зп — 0:4 (0:1).

Голи: Маркін (29), Топчєв (47), Полтавець (77), Моргунов (90).

У грі з "Металургом" діями спортклубівців Миколаєва керував другий тренер команди Валерій Рудаков. Річ у тому, що напередодні матчу головний керманець миколаївців Михайло Калита захворів. На жаль, поразка з великим рахунком 0:4 не стала солодкою пігулкою для хворого тренера й процес його одужання, звичайно ж, не прискорила.

А чи були взагалі шанси в миколаївців зіграти з пристойнішим рахунком? Над цим питанням, мабуть, і досі думають тренери спортивного клубу, проблем у яких, зважаючи на результати виступів, ще чимало. Чи не найголовніша з них — відсутність на останньому рубежі кваліфікованого голкіпера. Після попереднього матчу в Івано-Франківську, в якому СК "Миколаїв" поступився 1:2, на трансфер було виставлено Ігоря Кропивкіна, а 18-річний Артем Штанько зовсім ще не має досвіду виступів на майстрівському рівні. Це ж можна сказати й про його колегу по амплу Андрія Бобка, який, хоч і має 23 роки, досі не позбувся ролі дублера. Саме тому в "Миколаєві" досі згадують про події півторамісячної давнини, коли Професіональною футбольною лігою було відхилене прохання дозаявити за спортивний клуб досвідченого стража воріт Бориса Ткачова, який грав перед цим в ізраїльському клубі. 27 березня до Миколаєва з Ізраїлю надійшов факс, у якому колишній клуб Ткачова гарантував "зелене" світло на трансфер голкіпера. Однак через свята на землі Обітованій ізраїльська федерація футболу не працювала. І до останнього дня заявочної кампанії в Україні такі жадані для СК "Миколаїв" документи отримати не вдалося. Тож надії миколаївців на те, що ПФЛ України зробить виняток із правил і заявить воротаря, так і не були підкріплені. Так що тепер Борису Ткачову доведеться зачекати до літнього міжсезоння.

Продовжуючи розповідь про останній рубіж СК "Миколаїв", скажу, саме через помилки воротаря команди Михайла Калита назвала чергові поразки з великим рахунком. На думку тренера, на 30-й хвилині матчу, під час пробиття штрафного удару оборонцем запоріжців Маркіним, Штанько зіграв не кращим чином. Зробивши крок вперед, він не зміг потім врятувати команду від голу, адже м'яч після удару металургівця виявився для голкіпера миколаївців "важким". Це був перший гол, пропущений молодим воротарем. Другий же м'яч влетів у ворота господарів на початку другої половини зустрічі. Подачу Полтавця з кутового в стрибку головою замкнув Топчєв. І знову Штанько помилився: намагаючись спіймати м'яч, він не зумів втримати його в руках — і той пірнув у сітку.

Третій гол був забитий на 77-й хвилині. Після того, як Штанько нерухова зіграв на виході, Полтавець головою пробив повз нього — і рахунок на табло змінився. Лише на 90-й хвилині молодий голкіпер СК "Миколаїв" нічим не міг зарадити своїй команді, коли Моргунов майстерно пробив повз нього.

У першій половині зустрічі ігровою перевагою повністю володів "Металург", а от після перерви, програвши з рахунком 0:2, у миколаївців з'явилася спортивна злість. Вони організували кілька гострих контратак, під час яких могли відзначитися Нущий, Зеленюк, Бездольний та Юрченко. Однак у завершальній стадії майстерності гравцям команди господарів не вистачало.

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ.

“Металіст” — “Шахтар” — 1:1 (0:0).

Голи: Іваненко (89) — Матвєєв (86, з пенальті).

Відчувається, футбольний бум захопив місто. Ось і діючі трибуни стадіону, незважаючи на прохолоду з весняним дощем, цього вечора були заповнені вщерть. Пояснюється це не тільки результатом виступів “Металіста” в чемпіонаті — з вересня минулого року він не знає поразок і займає п'яте місце в турнірній таблиці (що є найвищим досягненням команди в національних турнірах), але й тією грою, яку футболісти демонструють в останніх матчах.

І хоча цього разу прихильникам “Металіста” не довелося святкувати перемогу (втретє за традицією суперники в Харкові зіграли унічию), але по ходу зустрічі їхні улюбленці в усіх компонентах гри були кращі за суперника. Це відзначили не тільки місцеві шанувальники футболу, але й численні представники мас-медіа Києва, Дніпропетровська, що прибули висвітлювати центральний матч туру.

Отримавши передачу в центрі штрафного майданчика від Костюкова, вже на шостій хвилині м'яг відзначитись Школьников. Оборонець, який опинився на шляху м'яча, дещо скоригував його траєкторію — і Кураєву довелося продемонструвати всю свою майстерність, щоб врятувати ворота. Двома хвилинами потому сам Костюков виграв повітряну дуель у голкіпера гостей, але після його удару м'яч пролетів повз полишені ворота. Гості відповіли трихвилинним штурмом, під час якого спочатку Штолцерс, у безпосередній близькості до воріт, не влучив по м'ячу, а потім Тимошук, якого залишили без нагляду в штрафному майданчику, мав усі шанси поцілити у ворота Горяїнова, але влучив у оборонця. В час, що залишився до закінчення першого тайму, гірники мали ще одну реальну можливість відкрити рахунок, проте вельми впевнено зіграв голкіпер харків'ян, який спіймав м'яч після удару Орбу. У той же час господарі мали дві стовідсоткові нагоди: на 23-й хвилині після помилки Кураєва, в порожні ворота не влучив Кучер, а за чотири хвилини до перерви мав забивати Рудняк. Капітан харків'ян, якого забули на лінії воротарського майданчика оборонці гостей, прийняв вивірену передачу зліва від Костюкова і головою пробив по воротах. Але... точнісінько в руки Кураєву.

У другому таймі Анатолій Бишовець, незадоволений діями підлеглих у нападі, випустив на поле Матвєєва та Нагорняка. Але це не змінило характеру поєдинку.

В останню п'ятихвилинку матчу спочатку помилилися оборонці “Металіста”, й Іваненку довелося руками утримувати Зубова, за що арбітр виніс відповідне покарання — пенальті чисто реалізував Матвєєв. А за три хвилини глядачі, які до кінця матчу не залишали трибуни й вірили у справедливий підсумок, стали свідками голу у відповідь. Дмитро Рудняк виконав штрафний, оборонець гостей відбив м'яча на Гольдіна, який метрів з п'ятнадцяти точно пробив по воротах Кураєва. Голкіпер гірників відбив м'яч, але точнісінько на оборонця харків'ян, що наближався до воріт. Постріл Іваненка не тільки підсумував матч, але й продовжив безпрограшну серію харків'ян, яка нині дорівнює 14 зустрічам.

Юрій ЛАНДЕР.

“Нива” — ЦСКА — 1:2 (1:2).

Голи: Дем'янчук (36) — Олійник (12), Валицький (18).

Дебют зустрічі проходив у рівній боротьбі. Команди обмінялися кількома гострими випадами. На 2-й хвилині м'яг відзначитись Кріпак, який ефектно пробив через себе, але удар виявився несилим — і Лосєв зумів відвести загрозу від своїх воріт. А через невеликий проміжок часу тернопільці провели багатогодову комбінацію. Автандил Капанадзе з лівого флангу зробив сильну прострільну передачу, але ніхто з партнерів не зумів її “замкнути”.

Проблеми в господарів почалися на 11-й хвилині. На лівому фланзі взяв на себе гру півоборонець ЦСКА Олексій Олійник: обігравши на швидкості трьох оборонців “Ниви”, увійшов у штрафний майданчик і сильно пробив метрів з 14-ти. Можливо, Лосєв і зумів би зреагувати на цей удар, але м'яч змінив напрямок і опинився в сітці воріт. Недавно довелось чекати й на другий гол. І знову не кращим чином діяли оборонці. На 17-й хвилині вони залишили без нагляду армійського колегу за ампула Балицького, який після кутового зумів виграти повітряну дуель і направив м'яч головою в кут воріт. Тернопільці ж фактично додали в гри лише після того, як на 25-й хвилині замість форварда Кайдарашвілі вийшов вихованець тернопільського футболу Михайло Дем'янчук. Хоч з ним персонально грав Балицький, Михайло постійно завдавав проблем обороні ЦСКА. А на 34-й хвилині, власне, він став автором єдиного м'яча в складі тернопільців.

Сталось це після того, як голкіпер Рева не зумів втримати м'яча, й першим на добиванні виявився Дем'янчук. Після цього команди обмінялися ще двома більш-менш небезпечними випадами і пішли на перерву.

У другому таймі хвилин п'ятнадцять гра проходила плутано, хоча гравці обох команд і демонстрували швидкий футбол. А з 60-ї хвилини ініціатива повністю перейшла до гостей. Впродовж восьми хвилин вони провели чотири контракти, кожна з яких просто зобов'язана була завершуватися взяттям воріт. На 60-й хвилині Костишин бив з близької відстані, здавалось, м'яч ось-ось має побувати в сітці воріт, але Лосєв зумів його зупинити буквально на лінії. Курйозна ситуація виникла вже під час наступної атаки армійців. Після довгої діагональної передачі, голкіпер Лосєв вибіг мало не до середини поля, заволодів м'ячем і, здавалось б, мав би відправити його подаль від небезпеки. Але почав переадресувати м'яч вперек своєму гравцеві й віддав просто в ноги Кріпака. Гравцеві ЦСКА, здавалось, без особливих труднощів можна було влучити в порожні ворота, але він примудрився поцілити в стійку. На 64-й хвилині, після навісної передачі м'яч влучив у хрестовину, а невдовзі знову поперечина врятувала ворота “Ниви” від неминучого голу. А що ж тернопільці? Загалом у другому таймі, за винятком тих уже згаданих восьми хвилин, вони володіли ініціативою частіше й великими силами йшли на штурм воріт ЦСКА, але, як зазвичай, у завершальних стадіях атак не добивалися бажаного результату. Фактично лише Михайло Дем'янчук мав

стовідсоткову нагоду відновити рівновагу. На 71-й хвилині йому вдалося звільнитися од свого невідступного опікуна і лівим флангом здійснити рейд до кута воротарського майданчика. Власне звіти він бив сильно, але м'яч пролетів буквально за кілька сантиметрів від стійки. Кінцівка ж зустрічі пройшла в атаках гостей. Цихмейструк, уже в доданий суддею час, без особливих проблем обіграв Давитнідзе і фактично виходив віч-на-віч з голкіпером, але оборонець “Ниви” зупинив нападника руками, за що, правда, отримав лише жовту картку. А штрафний, який пробивали гості, виявився й цього разу неточним.

ПІСЛЯМОВА

Олег КУЗНЕЦОВ (тренер ЦСКА) зазначив, що в цьому матчі в армійців виявилася досить низька реалізація голевих моментів. Мовляв, стільки реальних шансів забивати команда не мала за все друге коло в чемпіонаті. І підкреслив, що для ЦСКА це був класичний приклад поєдинку невикористаних можливостей. Погодившись з тим, що в другому таймі “Нива” володіла ініціативою, тренер, зокрема, зазначив:

— Це цілком зрозуміло, що вдома команда за підтримки глядачів старається демонструвати атакуючий футбол. Інша справа, наскільки він ефективний. Господарі ж фактично не мали очевидних шансів відзначитись. У перерві ми сказали своїм футболістам, аби вони чіткіше діяли в обороні і хлопці загалом впоралися з поставленим завданням.

— **Мабуть, погодитесь, що гра проходила в досить жорсткому режимі, особливо з боку гостей?**

— Я б так не сказав. Ніхто не отримав серйозних травм, нікого не винесли з поля. У окремих епізодах жорстко діяли гравці обох команд. Можливо, на кілька порушень у нас було більше, але це ж гра, це контактний, як кажуть, вид спорту.

— **Як завдання стоїть перед ЦСКА в цьому чемпіонаті? Чи планує команда поборотися за участь у євротурнірах?**

— Таке завдання перед командою було поставлене вже перед початком чемпіонату. Третє або четверте місце в турнірі — саме така мета колективу.

Перше питання, яке було задане тренеру “Ниви” Сергію ТУРЯНСЬКОМУ стосувалося того, що в стартовому складі дещо незвично виглядала лінія оборони “Ниви”. На що наставник відповів:

— У Донецьку команда зіграла непогано, передусім надійно діяла оборона. Тому вирішили залишити все без змін.

Олексій Олійник відкриває рахунок у грі.

Інша справа, що футболісти не виправдали тих сподівань, які на них поклалися. Зрештою, як би ми не міняли виконавців, вважаю, що сьогодні нам було просто дуже важко зіграти краще. Пов'язую це, передусім, з тим, що команда не змогла відновитися належно після гри в Донецьку. Туди нам довелося добиратися майже півтори тисячі кілометрів автобусом, а для команди, в якій виступає чимало вже немолодих футболістів, — це досить проблематично. Пригадую, свого часу ще Олег Петрович Базилевич говорив, що за очками на виїзд літають, а не автобусами чи поїздами добираються. Ми ж з Донецька зуміли привезти очко. Зате втратили вдома три. Футболісти ЦСКА сьогодні були кращими від наших не стільки в ігровому плані, скільки у фізичному. У цьому, вважаю, головна причина нашої поразки.

— **На вашу думку, був шанс у “Ниви” зіграти внічию?**

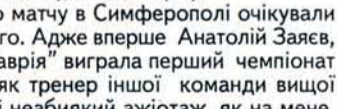
— Незважаючи на досить посередню гру, ми мали шанс завоювати хоча б очко. Але могли й програти з розгромним рахунком.

— **Як би там не було, а “Нива” фактично вже вирішила питання щодо збереження прописки у вищій лізі. Але, погодьтеся, що надалі за такої гри і таким добром гравців нічого робити в елітному дивізіоні.**

— Це однозначно. Про це ми постійно говоримо, та, на жаль, заважає відсутність належного фінансування. У нас є заборгованість по заробітній платі, преміальних. А щоб належним чином доукомплектуватися, необхідні не малі гроші. Без цього просто безперспективно розпочинати новий чемпіонат.

Ярослав МАРМАШ.

Фото Миколи ЗАТОВКАНЮКА.

“Таврія” — “Прикарпаття” — 3:0 (1:0).

Голи: Осипов (15, 68, з пенальті), Антюхін (81).

Якщо сказати, що цього матчу в Симферополі очікували — значить, не сказати нічого. Адже вперше Анатолій Заяєв, під керівництвом якого “Таврія” виграла перший чемпіонат України, прийхав у місто як тренер іншої команди вищої ліги. Гра викликала в місті неабиякий ажіотаж, як на мене, вболівальники залишилися задоволені як грою, так і результатом.

Із перших же хвилин зустрічі ініціативою заволоділи господарі. І вже за чверть години симферопольці повели в рахунок. Дмитро Дем'яненко зробив точну передачу через усє поле на лівий фланг атаки Донушкіну, який за частки секунди розібрався в ситуації й зробив передачу в штрафний майданчик “Прикарпаття”. Найшвидше біля м'яча опинився Осипов, який головою відправив його в сітку воріт. І після забитого м'яча “Таврія” продовжувала контролювати хід поєдинку. Та сильні удари здалеку Осипова та Єсина були або невлучними, або ставали здобичкою голкіпера.

На 32-й хвилині футболісти “Прикарпаття” мали реальний шанс відігратися: після швидкої контратаки іваноф-

ранківців Валерій Гітя, який, до речі, проводив свій дебютний матч за “Таврію”, лише в останній момент зумів перешкодити Скидану завдати влучний удар метрів з дев'яти. І відразу ж, після подачі кутового, Мартинов розстрілював ворота “Таврії”, але Величко відвів небезпеку.

Після перерви обидві команди помітно активізувались. Гайдаш, Антюхін та Єсин мали по кілька голевих моментів. Але відмінна гра Поліщука не давала змоги господарям збільшити перевагу. З виходом на поле Олександра Кунденка біля воріт “Прикарпаття” стало зовсім гаряче. На 68-й хвилині Гайдаш вкотре увірвався в штрафний майданчик гостей — і Кріль зупинив його недозволенням прийомом. Тричі в цьому чемпіонаті арбітри в Симферополі призначали пенальті у ворота гостей. Але ні Донушкін, ні Гайдаш, ні Митрофанов так і не зуміли реалізувати 11-метровий. Четвертим зібрався бити Осипов. І цього разу влучно.

Не залишився без “свого” голу й Антюхін, який забив уже третій м'яч поспіль. На 81-й хвилині він вдало зіграв на добивання після того, як Поліщук відбив сильний удар Гайдаша. 50-й м'яч Олексія Антюхіна, який він забив у вищій лізі, приніс першу в цьому сезоні перемогу “Таврії” з великим рахунком.

Така відчутна поразка, схоже, не входила в плани підопічних Заяєва. І на останніх хвилинах матчу деякі гравці “Прикарпаття” не змогли впоратись із власними нервами, стали відверто грубіянити й провокувати суперників на відповідну грубість.

ПІСЛЯМОВА

Анатолій ЗАЯЄВ, головний тренер “Прикарпаття”:

— Вважаю, що “Таврії” сьогодні поталанило, адже наш склад не був оптимальним через дискваліфікованого Руслана Забранського. Але “Прикарпаття” в моєму рідному Симферополі зіграло пристойно. “Таврія” зробила все, щоб перемогти. Хоча нам ця перемога була важливіша.

— **Якщо “Прикарпаття” втратить місце у вищій лізі, то якою буде ваша подальша доля?**

— Я така людина, що можу прийняти рішення в будь-який момент. Але якщо в Івано-Франківську хочуть, щоб у місті був великий футбол, то я залишуся в команді.

Рувим АРОНОВ, генеральний директор ФК “Таврія”:

— Усі прекрасно розуміли, що сьогодні прикарпатцям потрібні були очки. Дехто був упевнений в тому, що Аронов із Заяєвим домовляться. Але сьогоднішньою грою ми довели, що в нас команда не лише честолюбна, а й порядна.

Олександр ЯЦУН.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
▶ 1. Динамо	23	18	4	1	59-14	58
▶ 2. Шахтар	25	17	3	5	63-24	54
▲ 3. Кривбас	25	12	10	3	32-13	46
▼ 4. Карпати	24	12	8	4	42-25	44
▶ 5. Металіст	25	12	5	8	27-27	41
▶ 6. ЦСКА	23	10	8	5	30-22	38
▶ 7. Металург М	24	11	5	8	31-24	38
▶ 8. Металург Зп	24	10	3	11	38-39	33
▲ 9. Таврія	25	8	7	10	27-31	31
▼ 10. Зірка	24	8	6	10	22-28	30
▶ 11. Металург Д	25	6	7	12	24-40	25
▶ 12. Нива	25	6	7	12	23-33	25
▶ 13. Ворскла	24	6	5	13	23-35	23
▶ 14. Дніпро	23	6	4	13	17-34	22
▶ 15. Прикарпаття	25	4	5	16	20-51	17
▶ 16. СК Миколаїв	24	2	5	17	13-51	11

НАЙВЛУЧНІШІ:

Андрій Шевченко (“Динамо”)	16
Олександр Паляниця (“Карпати”)	12(5)
Валентин Полтавець (“Металург” Зп)	12(3)
Іван Гецько (“Карпати”)	11
Андрій Воробей (“Шахтар”)	10
Олексій Осипов (“Таврія”)	10(1)
Олександр Хацькевич (“Динамо”)	10
Олександр Гайдаш (“Таврія”)	8
Сергій Ребров (“Динамо”)	8(2)
Усього м'ячів забивали 173 футболісти.	

Примітка. У дужках — м'ячі, забиті з пенальті.

РАЗОМ З КОМАНДОЮ:

Кривбас	305500	12220
Шахтар	255800	10232
Металіст	242700	9708
Динамо	224500	9761
Дніпро	196300	8535
Таврія	177900	7116
Ворскла	174200	7258
Металург М	170200	7092
Карпати	168500	7021
Зірка	154000	6417
СК Миколаїв	148200	6175
Прикарпаття	141700	5668
Металург Зп	135800	5658
ЦСКА	128500	5587
Нива	113200	4528
Металург Д	104200	4168
Разом	1420600	7323

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

Володимир Анікеєв (“Металург” М)
Володимир Вільчинський (“Карпати”)
Олександр Головко (“Ворскла”)
Андрій Гузенко (“Ворскла”)
Сергій Діряк (“Металург” М)
Руслан Забранський (“Прикарпаття”)
Віталій Кобзар (“Ворскла”)
Руслан Костишин (ЦСКА)
Олексій Олійник (ЦСКА)
Олександр Омельчук (“Ворскла”)
Олександр Першин (“Ворскла”)

ЦИФРИ І ФАКТИ

- У неповному двадцять п'ятому турі з семи матчів (один — “Карпати” — “Дніпро” — перенесено на 26 травня) господарі та гості виграли по три, ще один матч закінчився внічию. З початку чемпіонату взаємини між господарями та гостями мають такий вигляд: +101=46-47.
- Забито шістнадцять м'ячів (7 — господарями, 9 — гостями). Усього в чемпіонаті забито 491 м'яч, а середня результативність становить 2,53 м'яча за гру.
- За матчами спостерігали 64000 вболівальників. Після цього середня відвідуваність чемпіонату зросла до позначки 7323 — найбільшої за всю історію проведення чемпіонатів.
- Дві команди здобули перемоги з великим рахунком — запорізький “Металург” і “Таврія”. Після цього таких перемог у чемпіонаті стало 30.
- Обидва призначені пенальті реалізовані. Усього вдало пробито 38 одинадцятиметрових з 51.
- Симферопольцю Осипову та криворізьцю Симакову вдалося забити по два м'ячі. Усього в чемпіонаті зафіксовано 40 дублів.
- Двадцять футболістів були попереджені суддями, одного, полтавця Першина, вилучено з поля.
- Кримчанин Антюхін забив свій 50-й м'яч у вищій лізі.

Іван КАРАВАЙ.

Алло, Львів!

У ЄДНОСТІ ВСІХ ЗУСИЛЬ —
МАЙБУТНЄ "КАРПАТ"

Нині прихильники львівського футболу в піднесеному настрої. Улюблена команда вкотре вийшла до фіналу розіграшу Кубка України. Зміна тренерського складу не позначилася на боекратності команди, яка й далі перебуває серед лідерів українського футболу. З виходом до фіналу, отже, й старту в єврокубках актуальною стала проблема додаткового фінансування футбольної команди та її

інфраструктури. І найголовніше завдання, яке постало сьогодні, — фінансування реконструкції львівського стадіону, який би відповідав європейським міркам. Із приводу цих подій недавно на тренувальній базі "Карпат" у Брюховичах відбулася розширена прес-конференція за участю керівників ФК "Карпати", тренерів та гравців команди, керівників львівського футболу. Фрагменти виступів:

Ярослав ГРИЦЮК (президент ФК "Карпати"):

— З того часу, коли українсько-канадське СП "Галев" ЛТД взялося підтримувати футбольну команду "Карпати" (Львів), невдовзі мінає півтора року. Взимку 1998 року ми бралися за абсолютно нову для нас справу і, безумовно, нам потрібний був час, щоб розібратися в безлічі нюансів як футбольного, так і навколофутбольного життя. Крім цього, започаткування футбольного напрямку в діяльності "Галева" припадає на період, коли перед командою стояло завдання увійти до призерів чемпіонату. І саме результат виступів команди мав би дати оцінку й нашій роботі, стати нашим символічним футбольним дебютом.

Роман ШИМЧАК (перший віце-президент):

— Ми не підвели громадськість, ми не підвели людей, які ставили це завдання й просили нас виконати все те, що дасть змогу прославити весь галицький футбол. Не скажу, що за півтора року ми пізнали всі футбольні секрети й тонкощі, це — нереально. Але певні здобутки як у плані спортивному, так і організаційному вже є. Почну із спортивних. Минулорічні бронзові нагороди "Карпат", перші медалі львівського футболу — визначна подія для всієї спортивної Галичини. Це наш з вами успіх, це перемога футболістів, тренерів, спонсорів, журналістів, уболівальників. У цьому сезоні команда вже втретє за час свого існування здобула право на участь в Єврокубках, увійшовши до фіналу Кубка України. Хочу принагідно зазначити всіх прихильників "Карпат", що і ми, і команда зробимо все від нас залежне, а може, й більше, щоб 30-річний ювілей Кубкового кола пошани в "Лужниках" відзначити аналогічним 30 травня на бігових доріжках "Олімпійського". За півтора року в турнірній таблиці "Карпати" фактично жодного разу не опускалися нижче 4-го місця. Це ще одне свідчення високого потенціалу та стабільності команди, а

дворічна безпрограшна серія матчів з київським "Динамо" та переможний кубковий двобій із "Шахтарем" є натяком на те, що нашій команді до снаги й вищі орієнтири. У плані організаційному також дещо вдалося. Системно й спрямовано почалася робота і в самому клубі, налагоджений механізм фінансування ДЮСШ "Карпат". Знайдено певне порозуміння з ФК "Львів", що дало змогу в процесі чемпіонату заповнити несподівані вакансії як серед футболістів, так і в тренерському корпусі. І як засвідчив час — досить вдало. А головне — порозуміння між двома провідними клубами області дало змогу зберегти молодих, перспективних гравців, які, ми віримо, — майбутнє "Карпат". Отож, події останнього часу засвідчують, що за правильною організацією роботи та належним фінансуванням у Львові реально створити команду, можливо, навіть європейського рівня. Проте нині доцільніше, на жаль, говорити про збереження зайованих позицій. Адже для стабільності високих результатів повинна бути надійною спортивна основа, належна матеріально-технічна база, надійні фінансові тили. Надійним, але, на жаль, єдиним партнером є управління Львівської залізниці. А кошти такі необхідні. Лише на реконструкцію стадіону СКА потрібно 10-15 млн гривень, стадіону "Україна" — майже 50 мільйонів гривень. Нам важко конкурувати в цьому плані з Києвом, Донецьком, Кривим Рогом, Маріуполем, Харковом. Але львівський футбол, який відзначає в липні 105-річчя, не заслужив, щоб його провідна команда була приречена проводити матчі європейського рівня в чужому місті, на чужому стадіоні.

Степан ЮРЧИШИН (головний тренер "Карпат"):

— Завдання "Карпат" у цьому сезоні — вийти в Єврокубки — ми виконали. І, думаю, що і в самому чемпіонаті зробимо все, аби посісти третє місце. Співпраця з ФК "Львів" принесла результат. Потрібно укласти нові

контракти з гравцями, доукомплектуватися під час міжсезоння. І без підтримки влади зробити це фірмі "Галев" та Львівській залізниці буде дуже важко.

Олександр ЧИЖЕВСЬКИЙ (капітан команди):

— За цих 10 років, що я виступаю в "Карпатах", такої сильної команди ще не було. Шкода, якщо цей колектив розпадеться. Хочеться, щоб все-таки стадіон вчасно реконструювали і "Карпати" зіграли європейські матчі у Львові.

Олександр ЄВТУШОК (гравець команди):

— Мова повинна йти про те, щоб зберегти "Карпати" не на кілька місяців чи півроку, а надовго. Що стосується гри команди і її перспектив на майбутнє, то, вважаю, що "Карпати" якоюсь мірою поступаються лише "Динамо" і не тільки за добором гравців, а й за організацією роботи. Від імені гравців хотів би попросити керівництво області та міста, щоб вони більше дбали про команду.

Степан РОДАК (директор Львівського училища фізичної культури):

— Хочу привітати із значним успіхом — виходом "Карпат" до фіналу та єврокубків. Керівництво клубу, на решті, повертається лицем до дитячо-юнацького футболу. Нам усім потрібно створювати потужну інфраструктуру. Коли вона буде, то майбутнє "Карпат", вважаю, забезпечене.

Ярослав ГРИСЬО (голова Федерації футболу Львівської області):

— У спортивному плані ми зробили те, на що сподівалися. А сьогодні ще раз запрошуємо до співпраці керівників державних та комерційних структур й інвесторів. Звертаємось по допомогу та підтримку до керівництва міста й області. Шкода втрачати досягнуте за минулі сезони. Ми б дуже хотіли, щоб "Карпати" стали гордістю нашого регіону, а досягти цього можна, об'єднавши зусилля всіх, кому не байдужа доля команди.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

Статистика знає все

СТО М'ЯЧІВ АНДРІЯ ШЕВЧЕНКА

Перший м'яч, забитий Андрієм Шевченком у Полтаві, став для київського нападника сотим, забитим у офіційних турнірах, що йдуть у залік символічного клубу "Сотник" імені Тимєрлана Гусейнова.

Ось повний голєвий доробок динамівського суперфорварда.

№	Дата	Місто	Суперник	Рахунок	Хвилина	Воротар	Турнір
1994/95							
1.	01.09.94	с.Карапиші	"Нива" (Миронівка)	2:1	41	Новиков	КУ
2.	05.09.94	Кіровоград	"Зірка-НІБАС"	1:0	13	Овчаров	КУ
3.	26.09.94	Київ	"Дніпро"	3:1	52	Медін	КУ
4.	26.09.94	Київ	"Дніпро"	3:1	75	Медін	КУ
5.	31.10.94	Дніпропетровськ	"Дніпро"	1:4	14	Сирота	КУ
6.	01.12.94	Київ	"Дніпро"	4:2	36	Сирота	ЧУ
7.	07.12.94	Київ	"Байєрн" (Німеччина)	1:4	38	Шойєр	ЕК
8.	25.02.95	Київ	"Торпедо"	2:0	63	Ногін	КУ
1995/96							
9.	23.08.95	Ольборг	"Ольборг" (Данія)	3:1	50	Гілл	ЕК
10.	23.08.95	Ольборг	"Ольборг" (Данія)	3:1	78	Гілл	ЕК
11.	05.10.95	Київ	"Зоря-МАЛС"	1:0	01	Малігін	ЧУ
12.	27.10.95	Київ	"Прикарпаття"	1:1	12	Рипан	ЧУ
13.	01.11.95	Київ	"Зірка-НІБАС"	5:1	62	Близнюк	ЧУ
14.	05.11.95	Симферополь	"Таврія"	2:0	43	Левцький	ЧУ
15.	18.03.96	Івано-Франківськ	"Прикарпаття"	3:2	29	Рипан	ЧУ
16.	23.03.96	Кривий Ріг	"Кривбас"	2:2	44	Воробйов	ЧУ
17.	28.03.96	Київ	"Волинь"	4:0	19	Блажас	ЧУ
18.	13.04.96	Київ	"Шахтар"	3:1	07	Шутов	ЧУ
19.	13.04.96	Запоріжжя	"Металург" Зп	2:0	72	Гребенюк	ЧУ
20.	17.04.96	Запоріжжя	"Металург" Зп	2:0	72	Гребенюк	ЧУ
21.	22.04.96	Київ	"Кремінь"	2:0	61	Чумак	ЧУ
22.	26.04.96	Київ	"Кремінь"	2:0	74	Дудка	ЧУ
23.	01.05.96	Самсун	зб. Туреччини	2:3	11	Шанвер	ТМ
24.	06.05.96	Київ	"Чорноморськ"	3:0	47	Сулов	ЧУ
25.	11.05.96	Київ	"ЦСКА-Борисфен"	2:1	26	Рева	ЧУ
26.	09.06.96	Київ	"Дніпро"	5:1	62	Перхун	ЧУ
27.	09.06.96	Київ	"Дніпро"	5:1	70	Перхун	ЧУ
28.	13.06.96	Київ	"Нива" Т	2:0	55	Кураєв	ЧУ
1996/97							
29.	03.11.96	Одеса	"Чорноморськ"	1:3	58	Сулов	ЧУ
30.	02.04.97	Київ	зб. Північної Ірландії	2:1	71	Райт	ЧС
31.	06.04.97	Київ	"Нива" Вн	2:0	54	Осталенко	ЧУ
32.	07.05.97	Київ	зб. Вірменії	1:1	06	Березовський	ЧС
33.	16.05.97	Кременчук	"Кремінь"	4:1	07	Чумак	ЧУ
34.	16.05.97	Кременчук	"Кремінь"	4:1	15	Чумак	ЧУ
35.	24.05.97	Симферополь	"Таврія"	3:1	31	Левцький	ЧУ
36.	30.05.97	Київ	"Зірка-НІБАС"	6:1	79	Марчук	ЧУ
1997/98							
37.	08.08.97	Полтава	"Ворскла"	4:1	50	Ковтун	ЧУ
38.	08.08.97	Полтава	"Ворскла"	4:1	85	Ковтун	ЧУ
39.	13.08.97	Колєнгаген	"Брондбю" (Данія)	4:2	35	Крог	ЕК
40.	01.09.97	Київ	"Шахтар"	3:0	18	Шутов	ЧУ
41.	01.09.97	Київ	"Шахтар"	3:0	44	Шутов	ЧУ
42.	05.09.97	Кривий Ріг	"Кривбас"	1:0	06	Лутков	ЧУ
43.	08.09.97	Київ	"Прикарпаття"	4:0	52	Рипан	ЧУ
44.	17.09.97	Еіндховен	ПСВ (Голландія)	3:1	90	Ватерреус	ЕК
45.	01.10.97	Київ	"Ньюкасл" (Англія)	2:2	28	Гівен	ЧС
46.	11.10.97	Єреван	зб. Вірменії	2:0	33	Березовський	ЕК
47.	01.11.97	Київ	"Динамо-3"	5:0	05	Скибенко	КУ
48.	01.11.97	Київ	"Динамо-3"	5:0	70	Скибенко	КУ
49.	05.11.97	Барселона	"Барселона" (Іспанія)	4:0	09	Байя	ЕК
50.	05.11.97	Барселона	"Барселона" (Іспанія)	4:0	32	Байя	ЕК
51.	05.11.97	Барселона	"Барселона" (Іспанія)	4:0	44	Байя	ЕК
52.	15.11.97	Київ	зб. Хорватії	1:1	04	Мрміч	ЧУ
53.	20.11.97	Запоріжжя	"Металург" Зп	5:1	64	Колесов	ЧУ
54.	20.11.97	Запоріжжя	"Металург" Зп	5:1	78	Колесов	ЧУ
55.	01.12.97	Дніпропетровськ	"Дніпро"	2:0	83	Збараш	ЧУ
56.	11.03.98	Київ	"Металург" М	3:0	68	Шуховцев	КУ
57.	10.04.98	Київ	"Чорноморськ"	3:0	13	Долганський	КУ
58.	14.04.98	Київ	"Дніпро"	2:1	31	Близнюк	ЧУ
59.	14.04.98	Київ	"Дніпро"	2:1	47	Близнюк	ЧУ
60.	24.04.98	Одеса	"Чорноморськ"	4:1	24	Винокуров	КУ
61.	06.05.98	Кривий Ріг	"Кривбас"	4:2	70	Городов	КУ
62.	18.05.98	Київ	"Ворскла"	5:0	71	Ковтун	ЧУ
63.	22.05.98	Київ	ЦСКА	4:0	44	Рева	ЧУ
64.	22.05.98	Київ	ЦСКА	4:0	63	Рева	ЧУ
65.	22.05.98	Київ	ЦСКА	4:0	90	Рева	ЧУ
66.	31.05.98	Київ	ЦСКА	2:1	01	Рева	КУ
67.	31.05.98	Київ	ЦСКА	2:1	33	Рева	КУ
68.	04.06.98	Київ	"Кривбас"	2:0	42	Городов	ЧУ
69.	04.06.98	Київ	"Кривбас"	2:0	62	Городов	ЧУ
70.	12.06.98	Київ	"Зірка"	4:1	38	Білошапка	ЧУ
71.	12.06.98	Київ	"Зірка"	4:1	47	Білошапка	ЧУ
1998/99							
72.	11.07.98	Харків	"Металіст"	6:1	07	Горайнов	ЧУ
73.	15.07.98	Київ	зб. Польщі	1:2	87	Випарло	ТМ
74.	22.07.98	Київ	"Баррі Таун" (Уельс)	8:0	36	Ньорс	ЕК
75.	22.07.98	Київ	"Баррі Таун" (Уельс)	8:0	60	Ньорс	ЕК
76.	16.08.98	Київ	"Ворскла"	4:0	72	Ковтун	ЧУ
77.	30.08.98	Київ	"Прикарпаття"	7:0	73	Сиротін	ЧУ
78.	30.08.98	Київ	"Прикарпаття"	7:0	86	Сиротін	ЧУ
79.	24.09.98	Симферополь	"Таврія"	3:3	53	Левцький	ЧУ
80.	30.09.98	Київ	"Ресінг" (Франція)	1:1	61	Вармоз	ЕК
81.	25.10.98	Маріуполь	"Металург" М	2:1	54	Шуховцев	ЧУ
82.	25.10.98	Маріуполь	"Металург" М	2:1	72	Шуховцев	ЧУ
83.	04.11.98	Київ	"Арсенал" (Англія)	3:1	72	Сімен	ЕК
84.	12.11.98	Київ	СК "Одеса"	4:0	44	Чистов	КУ
85.	12.11.98	Київ	СК "Одеса"	4:0	58	Чистов	КУ
86.	29.11.98	Київ	"Шахтар"	2:1	75	Кураєв	ЧУ
87.	03.12.98	Київ	"Металург" Зп	6:2	33	Гребенюк	ЧУ
88.	03.12.98	Київ	"Металург" Зп	6:2	52	Гребенюк	ЧУ
89.	09.12.98	Ланс	"Ресінг" (Франція)	3:1	65	Вармоз	ЕК
90.	03.03.99	Мадрид	"Реал" (Іспанія)	1:1	55	Іллігер	ЕК
91.	11.03.99	Київ	"Металург" М	2:0	21	Шуховцев	ЧУ
92.	17.03.99	Київ	"Реал" (Іспанія)	2:0	63	Іллігер	ЕК
93.	17.03.99	Київ	"Реал" (Іспанія)	2:0	79	Іллігер	ЕК
94.	07.04.99	Київ	"Байєрн" (Німеччина)	3:3	16	Кан	ЕК
95.	07.04.99	Київ	"Байєрн" (Німеччина)	3:3	43	Кан	ЕК
96.	12.04.99	Донецьк	"Металург" Д	4:1	52	Нікітін	ЧУ
97.	16.04.99	Київ	"Кривбас"	1:0	45	Лавренцов	ЧУ
98.	25.04.99	Івано-Франківськ	"Прикарпаття"	1:0	84	Поліщук	ЧУ
99.	28.04.99	Олександрія	"Зірка"	5:1	26	Білошапка	КУ
100.	10.05.99	Полтава	"Ворскла"	2:0	43	Ковтун	ЧУ
101.	10.05.99	Полтава	"Ворскла"	2:0	48	Ковтун	ЧУ

Примітка: ЧУ — чемпіонат України, КУ — Кубок України, ЕК — єврокубки, ЧС — чемпіонат світу, ТМ — товариський матч збірної України. Перші п'ять м'ячів у Кубку України Шевченко забив у складі "Динамо-2" (Київ).

До речі!

За уточненими даними у штаб-квартирі УЄФА в Женеві, м'яч, забитий динамівцями в Празі і спочатку зарахований до активу Шевченка, в протоколі записаний як автогол.

Підготував Василь ГНАТОК.

ШУХОВЦЕВ В ОДНОМУ ТУРІ
ВИСТУПАВ ЗА ДВІ КОМАНДИ

2 травня в складі львівських "Карпат" вперше в матчах національного чемпіонату з'явився воротар Олег

ІСПАНЦІ: З ОСТРОВА – НА ОСТРІВ ЗА ТРОФЕЄМ?

КУБОК ВОЛОДАРІВ КУБКІВ. ФІНАЛ. ПРОЛОГ

“ЛАЦІО”

“МАЛЬОРКА”

ТОЙ, ХТО ВСЕ ВІДКЛАДАЄ ДО ОСТАНЬОГО

З'явившись на світ далекого 1900 року, “Лацио” відзначився тільки тим, що впродовж більш як 70-ти років не міг здобути скудетто. Більше двох десятиріч йому протегувала перша людина в країні — Беніто Муссоліні, а чемпіонами ставали інші. Лише 74-го, під час патріотичної кампанії “Італійський футбол — для італійців”, яка призвела до заборони іноземцям грати на Апеннінах, римський клуб здобув свою першу й єдину до сьогодні золоту нагороду.

Здавалося, тепер уже можна було б розвинути успіх, але — ні. Для “Лацио” настали чорні дні, тим паче, що на перші ролі в італійській першості вийшов давній ворог лациалі — столична “Рома”. Зовсім не видатна команда, вона висмикнула з рук земляків прапор найкращого римського клубу й 1982 року навіть здобула скудетто.

Таке не вибачають. Починаючи з середини 80-х, “Лацио” став на шлях відродження. В умовах панування в італійському футболі “провінціалів” з Мілана та Турина це було справою нелегкою. Але в останні роки римлянам вдалося закріпитися на позиціях, з яких до сяючих вершин серії “А” — один крок.

Нарешті, під час літнього міжсезоння 1998 року “Лацио” сміливо заявив про намір повторити свій успіх чвертьвікової давнини. Йому вдалося виграти головний “приз” трансферного ринку минулого літа — Кристіана Вієрі. Але вже тоді, коли здавалося, що “весь світ у кишені”, надто близьке скудетто знов почало здаватися маревом. Один за одним з гри через травми вибули Вієрі, Бокшич, Де ла Пеня, Недвед. Без них “Лацио” перетворився на звичайного середняка серії “А”, якому під силу було виборювати хіба що місце в десятці.

Криза тривала всю осінь. Після 11 турів римляни посідали скромне 12-те місце. Але потім повернувся Вієрі — і “Лацио” вибухнув. Безпрограшна серія, яка тривала всю зиму й частину весни, вивела його спочатку в головні конкуренти “Фіорентину”, а після травми Батистути — в одноосібні лідери. До того ж, почали повертатися травмовані й був придбаний ветеран Ломбардо...

Тут римський клуб знов загальмував. Можливо, напруга тривалої серії далася взнаки, можливо — якісь внутрішні суперечки. Справді, тріо лідерів команди — Вієрі, Салас та Михайлович — яскравіше грали за відсутності Де ла Пеня та Бокшича, ніж з ними. Як би там не було, лациалі дозволили наблизитися вривтуд до себе непомітному в останні роки “Мілану”, через що питання про чемпіона серії “А” відкладено до останнього туру.

Також до останнього відкладає “Лацио” й у Кубку кубків. Його разом з “Челсі” називали безперечними фаворитами турніру, а він тим часом робив нічию у домашніх матчах зі слабенькими “Лозанною” та “Партизаном”, і лише в останню мить — у гостях — здобув путівку в наступне коло. Ще гірше римляни грали у півфіналі. Отримавши подарунок у вигляді московського “Локомотива”, вони пройшли росіян лише завдяки м'ячу, забитому на виїзді. Отже, не маючи на шляху серйозних суперників, “Лацио” тричі з чотирьох етапів примудрився полоскотати нерви собі й прихильникам, перш ніж вийти до фіналу.

Римляни ще жодного разу не вигравали євробуків. Цей факт, як і постійна неспроможність здобути скудетто, є болючим ударом по їхньому самолюбству. Нинішнього року вони мають шанс виправити обидві помилки — у матчі з “Мальоркою” “Лацио” є безсумнівним фаворитом, а в серії “А” відстають від “Мілана” на очко. У рік свого сторіччя столичний клуб може увійти, маючи у власній скарбниці два трофеї. Причому Кубок кубків — назавжди, оскільки він розігрується востаннє.

Дмитро КОРОТКОВ.

ЗЛАМУВАТИ СТЕРЕОТИПИ – ВИПАДКОВІСТЬ ЧИ ЗАКОНОМІРНІСТЬ?

Якби на початку розіграшу Кубка кубків хтось поставив як на фаворита на футбольну команду з іспанського острова, його б неодмінно вважали або божевільним, або звичайнісіньким мотаягою. Адже до цього команда аж ніяк не могла похвалитися успіхами ні в “примеро”, ні на міжнародній арені. До того ж, багатьох вразила міжсезонна трансферна політика головного тренера “Мальорки” Ектора Купера, який у “претемпораді” розпродав майже половину гравців “основи”, а вона, як відомо, торік дісталася фіналу Кубка Іспанії.

Здивуванню симпатиків “Мальорки” не було меж, коли з самого старту іспанського чемпіонату їхні улюбленці майже не залишали лідируючих позицій.

З нових футболістів наставник острів'ян “зліпив” воістину боєздатну, амбіційну футбольну дружину, яка здатна вести планомірну боротьбу одразу на двох фронтах: національній першості та міжнародній арені.

І якщо згодом вдалий виступ острів'ян у “примеро” випадковістю вважати перестали, то в розіграші Кубка кубків, далі чвертьфіналу місце їм не пророкували. Та доля піднесла острів'янам цінний подарунок у вигляді посереднього хорватського “Вартекса”.

Без особливих проблем вигравши в балканців, “Мальорка”, здавалося, наштовхнулася на нездоланну перепону, ім'я якій “Челсі” — клуб, що минулого сезону заволодів дорогоці-

нним трофеем. Але не злякавшись і “лондонських левів”, острів'яни, втім, не без труднощів, вийшли до фіналу.

У чому ж полягає заперука успіху “Мальорки”? По-перше, це тренерський хист Ектора Купера та збалансованість в усіх ланках команди. Ворота в острів'ян надійно охороняє аргентинський кіпер Роа.

У захисті впевнено діють Сив'єро та Марселіно, яким допомагають М.Солер й Олазойла, а ланку півоборони представляють двоє югославських легіонерів — Станкович та Паунович, доповнюють балканців Каррерас, Ф.Солер, Руфете, Енгонга.

Лінія нападу острів'ян теж має грізний вигляд. Чого варті лише імена Дані та Б'яджині. Останнім часом дедалі більше про себе заявляє хорват Ібагаза.

Тож, можливо, даремно нині “Лацио” вважається фаворитом. Схоже, що ламати стереотипи стало вже звичкою для острів'ян.

Андрій ВАРАКІН.

НА ШЛЯХУ ДО “ВІЛЛА ПАРКУ”

Стадія	“Лацио” (Рим, Італія)	“Мальорка” (Лас-Пальмас, Іспанія)
1/16 фіналу	“Лозанна” (Швейцарія) вд 1:1 (Недвед, 37). г 2:2 (Салас, 7, Консейсао, 26).	“Хартс” (Единбург, Шотландія) г 1:0 (Марселіно, 17). вд 1:1 (Лопес, 49).
1/8 фіналу	“Партизан” (Белград, Югославія) вд 0:0. г 3:2 (Салас, 43 — з пенальті, 76, Станкович, 67).	“Тек” (Бельгія) г 1:1 (Дані, 56). вд 0:0.
1/4 фіналу	“Паніоніос” (Афіни, Греція) г 4:0 (Станкович, 3, 60, Газіс, 14 — у власні ворота, Недвед, 63). вд 3:0 (Недвед, 70, Станкович, 77, Де ла Пеня, 82).	“Вартекс” (Вараждин, Хорватія) г 0:0. вд 3:1 (Ібагаза, 53, Паунович, 55, Гарсія, 75).
1/2 фіналу	“Локомотив” (Москва, Росія) г 1:1 (Бокшич, 77). вд 0:0.	“Челсі” (Лондон, Англія) г 1:1 (Дані, 31). вд 1:0 (Б'яджині, 14).

ФІНАЛИ РОЗИГРАШУ КУБКА КУБКІВ

- 1. 1960-61. Глазго. “Глазго Рейнджерс” (Шотландія) — “Фіорентина” (Італія) — 0:2.
Мілан (12,88).
- 27.05.1961. Флоренція. “Фіорентина” — “Глазго Рейнджерс” — 2:1.
Мілан (12), Хамрін (86) — Скотт (60).
- 2. 1961-62. Глазго. “Атлетико” (Іспанія) — “Фіорентина” (Італія) — 1:1 (у додатковий час).
Пейро (11) — Хамрін (27).
- 5.09.1962. Штутгарт. “Фіорентина” — “Атлетико” — 0:3.
Джонс (8), Хорхе Мендоса (27), Пейро (59).
- 3. 1962-63. Роттердам. “Тоттенхем Хотспур” (Англія) — “Атлетико” (Іспанія) — 5:1.
Гривс (16, 80), Уайт (35), Дайсон (67, 85) — Кольяр (47).
- 4. 1963-64. Брюссель. “Спортинг” (Португалія) — МТК (Угорщина) — 3:3 (у додатковий час).
Маскареньш (40), Фігерейду (48, 80) — Шандор (19), Куті (73, 75).
- 15.05.1964. Антверпен. “Спортинг” — МТК — 1:0.
Мораеш (19).
- 5. 1964-65. Лондон. “Вест Хем Юнайтед” (Англія) — “Мюнхен-1860” (ФРН) — 2:0.
Сілі (70, 73).
- 6. 1965-66. Глазго. “Борусія” (Дортмунд, ФРН) — “Ліверпуль” (Англія) — 2:1 (у додатковий час).
Хелд (62), Лібуда (109) — Хант (68).
- 7. 1966-67. Нюрнберг. “Байєрн” (ФРН) — “Глазго Рейнджерс” (Шотландія) — 1:0 (у додатковий час).
Рот (108).
- 8. 1967-68. Роттердам. “Мілан” (Італія) — “Гамбург” (ФРН) — 2:0.
Хамрін (3, 19).
- 9. 1968-69. Базель. “Слован” (Чехословацьчина) — “Барселона” (Іспанія) — 3:2.
Цветлер (1), Хривнак (30, Я. Чапкович (42) — Салдуа (15), Рексач (51).
- 10. 1969-70. Відень. “Манчестер Сіті” (Англія) — “Гурнік” (Польща) — 2:1.
Янг (12), Лі (43) — Ослізо (68).
- 11. 1970-71. Лондон. “Аякс” (Голландія) — “Панатінаїкос” (Греція) — 2:0.
Ван Дейк (5), Хаан (87).
- 12. 1971-72. Барселона. “Глазго Рейнджерс” (Шотландія) — “Динамо” (Москва, СРСР) — 3:2.
Стін (23), У.Джонстон (40, 49) — Ештреков (60), Маховиков (86).
- 13. 1972-73. Салоніки. “Мілан” (Італія) — “Лідс Юнайтед” (Англія) — 1:0.
К'яруджі (3).
- 14. 1973-74. Роттердам. “Магдебург” (НДР) — “Мілан” (Італія) — 2:0.
Ланці (42, в свої ворота), Зегун (75).
- 15. 1974-75. Базель. “Динамо” (Київ, Україна) — “Ференцварош” (Угорщина) — 3:0.
Онищенко (17, 39), Блохін (66).
Склад “Динамо”: Рудаков, Трошкін, Фоменко, Решко, Матвієнко, Мунтян, Коньков, Бураж, Колотов, Онищенко, Блохін.
- 16. 1975-76. Брюссель. “Андерлехт” (Бельгія) — “Вест Хем Юнайтед” (Англія) — 4:2.
Ренсенбринк (43, 73), Ф.Ван дер Ельст (48, 87) — Холланд (27), К.Робсон (68).
- 17. 1976-77. Амстердам. “Гамбург” (ФРН) — “Андерлехт” (Бельгія) — 2:0.
Фолкерт (81), Магат (89).
- 18. 1977-78. Париж. “Андерлехт” (Бельгія) — “Аустрія” (Австрія) — 4:0.
Ренсенбринк (13, 44), Ван Бінст (45, 81).
- 19. 1978-79. Базель. “Барселона” (Іспанія) — “Фортуна” (Дюссельдорф, ФРН) — 4:3 (у додатковий час).
Санчес (5), Асенсі (34), Рексач (103), Кранкль (110) — Т.Аллофс (7), Зеєл (41, 114).
- 20. 1979-80. Брюссель. “Валенсія” (Іспанія) — “Арсенал” (Англія) — 0:0 (по пенальті 5:4).
- 21. 1980-81. Дюссельдорф. “Динамо” (Тбілісі, СРСР) — “Карл Цейс” (Йена, НДР) — 2:1.
Гуцасв (67), Дараселія (87) — Хоппе (63).
- 22. 1981-82. Барселона. “Барселона” (Іспанія) — “Стандард” (Бельгія) — 2:1.
Симонсен (45), Кіні (63) — Вандерміссен (8).
- 23. 1982-83. Гетеборг. “Абердін” (Шотландія) — “Реал” (Іспанія) — 2:1 (у додатковий час).
Блек (6), Х'юїтт (113) — Хуаніто (14).
- 24. 1983-84. Базель. “Ювентус” (Італія) — “Порту” (Португалія) — 2:1.
Віньола (13), Бонек (41) — Соуза (29).
- 25. 1984-85. Роттердам. “Евертон” (Англія) — “Рapid” (Австрія) — 3:1.
Грей (58), Стивен (72), Шіді (85) — Кранкль (84).
- 26. 1985-86. Ліон. “Динамо” (Київ, СРСР) — “Атлетико” (Іспанія) — 3:0.
Заваров (6), Блохін (84), Євтушенко (87).
Склад “Динамо”: Чанов, Безсонов, Кузнецов, Балтача (Баль, 39), Дем'яненко, Яремчук, Яковенко, Заваров (Євтушенко, 70), Рац, Беланов, Блохін.
- 27. 1986-87. Афіни. “Аякс” (Голландія) — “Локомотив” (Лейпциг, НДР) — 1:0.
Ван Баєстен (21).
- 28. 1987-88. Страсбург. “Мехелен” (Бельгія) — “Аякс” (Голландія) — 1:0.
Ден Бур (53).
- 29. 1988-89. Берн. “Барселона” (Іспанія) — “Сампдорія” (Італія) — 2:0.
Салінас (4), Лопес Рекарті (80).
- 30. 1989-90. Гетеборг. “Сампдорія” (Італія) — “Андерлехт” (Бельгія) — 2:0 (у додатковий час).
Віаллі (104, 107).
- 31. 1990-91. Роттердам. “Манчестер Юнайтед” (Англія) — “Барселона” (Іспанія) — 2:1.
Х'юз (67, 75) — Р.Куман (79).
- 32. 1991-92. Лісабон. “Вердер” (Німеччина) — “Монако” (Франція) — 2:0.
К.Аллофс (40), Руффер (54).
- 33. 1992-93. Лондон. “Парма” (Італія) — “Антверпен” (Бельгія) — 3:1.
Мінотті (10), Меллі (30), Куогі (84) — Северейнс (12).
- 34. 1993-94. Копенгаген. “Арсенал” (Англія) — “Парма” (Італія) — 1:0.
Сміт (21).
- 35. 1994-95. Париж. “Реал” (Сарагоса, Іспанія) — “Арсенал” (Англія) — 2:1 (у додатковий час).
Еснайдер (68), Найім (120) — Хартсон (77).
- 36. 1995-96. Брюссель. “Парі Сен-Жермен” (Франція) — “Рapid” (Австрія) — 1:0.
Н'Готті (28).
- 37. 1996-97. Роттердам. “Барселона” (Іспанія) — “Парі Сен-Жермен” (Франція) — 1:0.
Роналдо (37).
- 38. 1997-98. Стокгольм. “Челсі” (Англія) — “Штутгарт” (Німеччина) — 1:0.
Дзола (72).

НАЦІОНАЛЬНІ ТУРНІРИ

ІТАЛІЯ

"МИЛАН" ВИХОДИТЬ УПЕРЕД

"Барі" — "Ювентус" — 0:1 (0:0).
40000 глядачів.
Гол: Конте (83).
"Болонья" — "Сампдорія" — 2:2 (1:2).
23000 глядачів.
Голи: Інґессон (27, 90, з пенальті) — Монтелла (5, 38).
"Парма" — "П'яченца" — 0:1 (0:1).
24000 глядачів.
Гол: С.Індзагі (30).
"Рома" — "Кальярі" — 3:1 (2:0).
47000 глядачів.
Голи: Тоті (16, 78), Ді Франческо (34) — Мбома (46).
"Салернітана" — "Віченца" — 2:1 (1:0).
31000 глядачів.
Голи: Ді Мікеле (40), Вануччі (88) — Медес (47).
Вилучення: Отерс (89), Медес (90), обидва — "Віченца".
"Удинезе" — "Перуджа" — 1:2 (0:1).
35000 глядачів.
Голи: Аморозо (63) — Петрачі (26, 46).
Вилучення: Тедеско (52, "Перуджа").
"Венеція" — "Інтер" — 3:1 (3:0).
12000 глядачів.
Голи: Воллі (1), Рекоба (4), Маньєро (19) — Роналдо (52, з пенальті).
Вилучення: Маньєро (62, "Венеція").
"Фіорентина" — "Лацио" — 1:1 (1:1).
40000 глядачів.
Голи: Батистута (14) — Вісрі (27).
"Милан" — "Емполі" — 4:0 (1:0).
70000 глядачів.
Голи: Бірґофф (31, 54, 60), Леонардо (88).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Милан	33	19	10	4	57-33	67
2. Лацио	33	19	9	5	63-30	66
3. Парма	33	15	10	8	54-34	55
4. Фіорентина	33	16	7	10	54-40	55
5. Рома	33	14	9	10	65-48	51
6. Ювентус	33	14	9	10	39-34	51
7. Удинезе	33	15	6	12	49-51	51
8. Болонья	33	11	11	11	43-44	44
9. Інтер	33	12	7	14	56-53	43
10. Барі	33	9	15	9	39-43	42
11. Венеція	33	11	9	13	36-42	42
12. Кальярі	33	11	7	15	48-49	40
13. П'яченца	33	11	7	15	47-48	40
14. Перуджа	33	11	6	16	42-59	39
15. Салернітана	33	10	7	16	36-50	37
16. Сампдорія	33	8	10	15	37-55	34
17. Віченца	33	8	9	16	26-43	33
18. Емполі	33	4	10	19	25-60	20 (-2)

БОМБАРДИРИ:

Габріель Батистута ("Фіорентина") — 21
Олівер Бірґофф ("Милан") — 19
Мавро Аморозо ("Удинезе") — 19.

ІСПАНІЯ

НЕЗАПЛАНОВАНИЙ "ВІДПОЧИНОК" ЛІДЕРІВ

34 ТУР

"Атлетик" — "Вільярреал" — 2:0 (2:0).
30000 глядачів.
Голи: Герреро (5), Ескерро (25).
"Сельта" — "Реал" — 2:2 (1:2).
25000 глядачів.
Голи: Карпін (35), Томас (71) — Ковачевич (10, з пенальті), Ід'якес (16).
Вилучення: Ревіво (80) — "С".
"Естремадура" — "Тенерифе" — 1:0 (0:0).
11000 глядачів.
Гол: Віо (46).
"Бетіс" — "Депортиво" — 0:3 (0:2).
40000 глядачів.
Голи: Ресенде (26, 46), Консейса (41).
"Реал" — "Ов'єдо" — 2:1 (1:1).
60000 глядачів.
Голи: Морієнтес (37, 64) — Валдес (7).
"Сарагоса" — "Атлетико" — 2:0 (1:0).
25000 глядачів.

УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО

ЛОТЕРЕЙ "МОЛОДЬСПОРТЛОТО"

Результати матчів 20-го тиражу (14-16 травня 1999 р.) лотереї "Спортпрогноз", яку проводить УДПЛ "Молодьспортлото"

№	Назви команд		Чемпіонат країна	Рахунок		Результат
	Команда "А"	Команда "Б"		А	Б	
1	Арсенал	Астон Вілла	Англія, 38 тур	1	0	1
2	Ковентрі	Лідс Юнайтед	Англія, 38 тур	2	2	X
3	Бетіс	Депортиво	Іспанія, 34 тур	0	3	2
4	Фіорентина	Лацио	Італія, 33 тур	1	1	X
5	Шальке-04	Кайзерслаутерн	Німеччина, 32 тур	0	2	2
6*	Бордо	Ліон	Франція, 33 тур	1	1	1
7*	Нансі	Монако	Франція, 33 тур	1	1	2
8	Динамо	Зірка	Україна, 25 тур	1	0	1
9**	Карпати	Дніпро	Україна, 25 тур	1	1	2
10	Металіст	Шахтар	Україна, 25 тур	1	1	X
11	Ротор	Спартак	Росія, 7 тур	3	3	X

Примітка. Жеребкування:
* — У зв'язку з проведенням фіналу Кубка Франції 15 травня, який був запланований на 29 травня, 33 тур чемпіонату Франції перенесено.
** — Матч 25 туру "Карпати" — "Дніпро" перенесено з 14 на 26 травня у зв'язку із зустріччю у Львові президентів європейських країн.
Провідний спеціаліст з числових лотерей О.В.Бугаєнко.

Голи: Жерар (28), Йорді (71).
"Саламанка" — "Алавес" — 1:0 (1:0).
11500 глядачів.
Гол: Сілвані (43).
"Валенсія" — "Еспаньол" — 1:2 (0:0).
46000 глядачів.
Голи: Клаудіо Лопес (90) — Тамудо (71), Поссе (90).
"Барселона" — "Вальядолід" — 1:1 (0:0).
85000 глядачів.
Голи: Енріке (62) — Лозано (82).
"Расинг" — "Мальорка" — 1:0 (0:0).
11000 глядачів.
Гол: Ісмаель (64).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Барселона	34	21	7	6	76-38	70
2. Мальорка	34	18	6	10	43-26	60
3. Реал	34	18	5	11	68-55	59
4. Сельта	34	15	13	6	64-37	58
5. Валенсія	34	17	7	10	54-35	58
6. Депортиво	34	16	10	8	50-37	58
7. Атлетик	34	14	9	11	40-43	51
8. Сарагоса	34	14	8	12	49-43	50
9. Реал Соседад	34	13	11	10	43-48	50
10. Еспаньол	34	12	13	9	38-36	49
11. Вальядолід	34	12	8	14	32-38	44
12. Бетіс	34	12	7	15	39-47	43
13. Ов'єдо	34	10	12	12	36-47	42
14. Расинг	34	10	10	14	39-46	40
15. Атлетико	34	10	9	15	48-46	39
16. Алавес	34	10	7	17	33-50	37
17. Естремадура	34	8	10	16	22-47	34
18. Вільярреал	34	7	11	16	39-53	32
19. Тенерифе	34	5	13	16	34-55	28
20. Саламанка	34	7	6	21	26-56	27

БОМБАРДИРИ:

Рауль ("Реал") — 22
Рівалдо ("Барселона") — 21
Клаудіо Лопес ("Валенсія") — 18.

ФРАНЦІЯ

ПЕРЕМІГ КЛАС КУБОК КРАЇНИ ФІНАЛ

15 травня — субота

"Нант" — "Седан" — 1:0 (0:0).
78586 глядачів.
Гол: Монтеррубіо (57, з пенальті).

Президент Франції Жак Ширак вручає переможцям Кубок країни.

РОСІЯ

ЗЛИВА М'ЯЧІВ У ВОЛГОГРАДІ

7 ТУР

15 травня — субота
"Ротор" — "Спартак" — 3:3 (1:0).
23000 глядачів.
Голи: Веретенников (40), Зубко (65), Абрамов (90) — Ширко (50, 71), Тихонов (66, з пенальті).
Вилучення: Ковтун (73, "Спартак").
"Локомотив" М — "Динамо" — 2:1 (1:1).
10000 глядачів.
Голи: Харлачев (42), Смертін (85) — Орловський (34).
ЦСКА — "Чорноморець" — 5:2 (3:0).
4800 глядачів.
Голи: Семак (3, 41, 65), Варламов (18), Філіпенков (53) — Березнер (72), Герашенко (88).
"Торпедо" — "Шинник" — 0:0.
3200 глядачів.
Вилучення: Новгородов (69, "Шинник").
"Ростсільмаш" — "Зеніт" — 2:1 (1:0).
12000 глядачів.
Голи: Ханкєєв (26, 59) — Панов (61).
Вилучення: Вернидуб (84, "Зеніт").
"Сатурн" — "Аланія" — 0:1 (0:0).
15000 глядачів.
Гол: Еду (86).
"Локомотив" Н-Н — "Уралан" — 1:2 (0:1).
13000 глядачів.
Голи: Кузнецов (74, з пенальті) — Іванов (30), Вишневіський (70).
"Жемчужина" — "Крилья Советов" — 0:2 (0:0).
3500 глядачів.
Голи: Сафронов (50), Тетерін (52).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Спартак	10	8	1	1	20-7	25
2. Динамо	7	5	1	1	16-7	16
3. Торпедо	8	4	3	1	8-5	15
4. Локомотив М	7	4	2	1	15-6	14
5. Аланія	7	4	1	2	12-6	13
6. Ростсільмаш	7	4	1	2	11-10	13
7. ЦСКА	7	3	3	1	11-6	12
8. Ротор	7	3	2	2	9-8	11
9. Сатурн	8	2	2	4	9-13	8
10. Крилья Советов	8	2	1	5	7-12	7
11. Зеніт	7	1	4	2	8-8	7

41902 глядачів.
Голи: Бергер (12), Рідле (49), Інс (64).
"Манчестер Юнайтед" — "Тоттенхем" — 2:1 (1:1).
55189 глядачів.
Голи: Бекхем (43), Коул (47) — Фердинанд (25).
Мануніанці повернули собі корону прем'єр-ліги, якою минулого року володів "Арсенал". Усе вирішилося в останньому турі. "Манчестер" приймав дуже незручного суперника — "Тоттенхем". І гості виправдали репутацію не поступливої команди й першими відкрили рахунок. Але за дві хвилини до кінця першої половини гри та за дві хвилини після початку другого тайму господарі не лише відновили статус-кво, а й забезпечили собі троє очок, а з ними — і чемпіонство — прекрасний фініш прекрасного сезону!
"Ньюкасл" — "Блекберн" — 1:1 (0:1).
36623 глядачів.
Голи: Гамман (51) — Вілкокс (37).
"Ноттінгем Форест" — "Лестер" — 1:0 (0:0).
25353 глядачів.
Гол: Барт — Уільямс (75).
"Саутгемптон" — "Евертон" — 2:0 (1:0).
15254 глядачів.
Голи: Пахар (24, 68).
"Вест Хем" — "Мідлсбро" — 4:0 (2:0).
25902 глядачів.
Голи: Лампард (4), Келлер (25), Синклер (75, 78).

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ:

	І	В	Н	П	М	О
1. Манчестер Юнайтед	38	22	13	3	80-37	79
2. Арсенал	38	22	12	4	59-17	78
3. Челсі	38	20	15	3	57-30	75
4. Лідс	38	18	13	7	62-34	67
5. Вест Хем	38	16	9	13	44-53	57
6. Астон Вілла	38	15	10	13	51-46	55
7. Ліверпуль	38	15	9	14	68-49	54
8. Дербі Каунті	38	13	13	12	40-45	52
9. Мідлсбро	38	12	15	11	48-54	51
10. Лестер	38	12	13	13	40-46	49
11. Тоттенхем	38	11	14	13	47-50	47
12. Шеффільд Венсдей	38	13	7	18	41-42	46
13. Ньюкасл	38	11	13	14	48-54	46
14. Евертон	38	11	10	17	42-47	43
15. Ковентрі	38	11	9	18	38-51	42
16. Уїмблдон	38	10	12	16	40-63	42
17. Саутгемптон	38	11	8	19	37-64	41
18. Чарльтон	38	8	12	18	41-56	36
19. Блекберн	38	7	14	17	38-52	35
20. Ноттінгем Форест	38	7	9	22	35-69	30

БОМБАРДИРИ:

Дуайт Йорк ("Манчестер Юнайтед") — 18
Джиммі Хасельбайк ("Лідс") — 18
Майкл Оуен ("Ліверпуль") — 17
Нікола Анелька ("Арсенал") — 17
Енді Коул ("Манчестер Юнайтед") — 17.

НІМЕЧЧИНА

"БАЙЕРН": "УЖЕ МОЖНА ПРОГРАВАТИ"

32 ТУР

14 травня — п'ятниця
"Борусія" М — "Гамбург" — 2:2 (0:0).
25300 глядачів.
Голи: Сопіч (62), Хаусвайлер (78) — Йсбоа (58), Бутт (90, з пенальті).
Вилучення: Панадич ("Г", 81).
"Герта" — "Ганза" — 2:0 (0:0).
76000 глядачів.
Голи: Нойєндорф (74), Гартманн (83).
Вилучення: Агалі ("Ганза", 75).

15 травня — субота

"Бохум" — "Вольфсбург" — 0:2 (0:1).
20194 глядачів.
Голи: Томсен (27), Баумгарт (75).
"Дуйсбург" — "Байер" — 0:0.
16043 глядачів.
"Айнтрахт" — "Борусія" Д — 2:0 (1:0).
50000 глядачів.
Голи: Фюрторф (40), Соботчик (49).
"Мюнхен-1860" — "Вердер" — 1:3 (1:2).
27600 глядачів.
Голи: Гобш (18) — Войтала (10), Бодє (38), Максимов (86).
"Штутгарт" — "Фрайбург" — 3:1 (1:1).
43000 глядачів.
Голи: Тіам (44, 87), Бобич (61) — Гунес (33).
"Нюрнберг" — "Байерн" — 2:0 (0:0).
44600 глядачів.
Голи: Чиріч (70), Дрїллер (81).
"Шальке-04" — "Кайзерслаутерн" — 0:2 (0:0).
41119 глядачів.
Голи: Шіонберг (73, з пенальті), Ріше (89).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Байерн	32	22	6	4	70-25	72
2. Байер	32	17	12	3	60-27	63
3. Герта	32	16	8	8	51-31	56
4. Кайзерслаутерн	32	16	6	10	47-42	54
5. Вольфсбург	32	14	10	8	52-43	52
6. Борусія Д	32	14	9	9	43-33	51
7. Гамбург	32	12	11	9	43-39	47
8. Дуйсбург	32	10	10	10	42-41	46
9. Мюнхен-1860	32	11	8	13	44-48	41
10. Шальке-04	32	9	11	12	34-47	38
11. Штутгарт	32	8	12	12	39-45	36
12. Фрайбург	32	9	9	14	34-41	36
13. Нюрнберг	32	7	15	10	38-47	36
14. Вердер	32	9	8	15	37-45	35
15. Ганза	32	8	10	14	45-55	34
16. Айнтрахт	32	7	10	15	36-51	31
17. Бохум	32	7	8	17	36-58	29
18. Борусія М	32	4	9	19	40-73	21

БОМБАРДИРИ:

Міхаель Пресц ("Герта") — 19
Ульф Кірстен ("Байер") — 18.

Редактор номера —
Юрій БРЯЗГУНОВ
Старший коректор —
Людмила СЕМЕНОВА

"Український футбол" - видання газети "Молодь України".
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 1778.

Наш розрахунковий рахунок № 26003511 у Першому Київському філіалі АПБ "Аваль", МФО 322506, для "Українського футболу", код 059056